

Нап'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV Ч. 37. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 17-ГО ЛЮТОГО 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 17, 1978 No. 37. VOL. LXXXV.

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА МІСЯЧНІ НАРАДИ

Нью Йорк, Н. Й. (УККА). — В суботу, 11-го січня ц. р. Екзекутива УККА відбула місячні наради у власному приміщенні, в яких взяло участь 25 членів. Нарадами проводив інж. Іван Олександр, екс-екзекутивний віце-президент УККА. Перед нарадами адміністративний директор УККА мгр Іван Базарков просив присутніх встановити з місць та мовчанням пам'яті сл. п. Євгена Лозинського, б. члена Екзекутиви та голови ООЧСУ і визначного українського суспільного й політичного діяча, який помер 17-го грудня 1977 р. в Нью Йорку.

Після відчитання протоколу з попередніх зборів секретарем УККА ред. І. Натом Б. Білінський, приступив до звітів членів Екзекутиви.

Президент УККА проф. Лев Е. Добрянський у своєму звіті затворив ряд проблем, зв'язаних з його діяльністю у Вашингтоні: з нагоди 60-річчя проголошення незалежності розіслані особисті листи до всіх сенаторів та конгресменів із закликом внести відповідні заяви й резолюції в Конгресі з цієї нагоди. Тому, що через первантаження справ у Конгресі дату молитви в Конгресі в наміренні українського народу було назначено на кінець лютого, рішення, що двоє українських священиків виступлять в Сенаті і Палаті Репрезентантів в липні ц. р. під час відзначення 20-річчя „Тисячі Поневолених Націй“, і т. п.

На внесення проф. Добрянського ухвалено одногласно видати памфлет з нагоди 20-річчя відзначення „Тисячі Поневолених Націй“, і т. п.

Звіт інших членів. Інж. Ю. Нестерчук, тимчасовий керівник Українського Інформативного Бюро (ЮІБ), звітував про відзначення 60-річчя незалежності України в Капітолії в Конгресі 25-го січня ц. р.

Білий Дім вирішив продати військові літаки Єгиптові та Савдійській Аравії

Вашингтон. — Державний секретар Сайрус Венс і секретар оборони Гарольд Бронн на пресовій конференції у вівторок, 14-го лютого, повідомили, що уряд президента Джиммі Картера вирішив продати військові літаки Єгиптові та Савдійській Аравії, як також Ізраїлю, але зазначили, що Ізраїль матиме право купити меншу кількість літаків, ніж уряд прем'єра Менахема Бегіна.

Венс і Бронн, як і інші члени кабінету американського уряду підкреслили, що рішення Білого Дому вперше продати літаки Єгиптові і децю обмежити замовлення Ізраїля мають на меті забезпечити військовий баланс на Близькому Сході та запобігти можливості війни в тій частині світу.

Передбачають, що в Конгресі, який має право ухвалити рішення Білого Дому, розгоряться палкі дискусії на тему продажу військових літаків Єгиптові, бо багато законодавців вважають, що такий продаж послабить безпеку Ізраїля. Натомість Білий Дім зазначає, що план продажу літаків трьом згаданим державам „точне обдуманий“ і якщо б законодавці відкинули пропозицію відносно продажу літаків Єгиптові, то президент Картер і його доповідні мусили б „вести відповідні зміни в інших частинах загального плану“.

Хоча Білий Дім оприлюднив своє рішення вже тепер, то формально пропозицію щодо продажу літаків згаданим трьом державам передасть Конгресові шойно в квітні, а тоді Конгрес матиме 30 днів, щоб затвердити чи відкинути це рішення.

У Києві відбудеться сільсько-господарська виставка ЗСА

Вашингтон. — Газета „Нью Йорк Таймс“, покликаючи на пресове агентство „Асоційейтед Пресс“, у своєму виданні з середи, 15-го лютого, інформувало, що в квітні цього року в Києві відкриється американська сільсько-господарська виставка, організована Департаментом сільського господарства та Білим Домом. Зазначаючи, що виставка „буде відкрита в Україні“, газета „Нью Йорк Таймс“ пише, що Інформаційна Агенція ЗСА на цю виставку виготовила 57-сторінкову брошуру „а російським мовою“.

У цій брошурі поміщено фото президента Джиммі Картера, колишнього фермера, як він стоїть посеред поля земляних горіхів („пінат“) Президент також написав вступ до цієї брошури, в якому коротко пояснено сільсько-господарську систему ЗСА.

Департамент сільського господарства виготовив також ряд інших брошур на цю виставку та планує виставити до Києва спеціальні, які відповідатимуть на запити відвідувачів.

Сільсько-господарську машинерію на цю виставку замовлено в різних американських фірмах — інформують „Нью Йорк Таймс“.

Белла Абцуг знову програла вибори

Нью Йорк. — Під час спеціальних виборів на пост конгресмена з 18-ї виборчої округи в Нью Йорку, до якої входить українська ділянка цього найбільшого міста ЗСА, республіканський кандидат С. Вільям Грін, адвокат по фаху та колишній член стейтської асамблеї, у вівторок, 14-го лютого, малою кількістю голосів переміг демократичну кандидатуру Беллу Абцуг, яка вже раніше служила в Палаті Репрезентантів, як теж неупісний старалася здобути пост федерального сенатора та посади Нью Йорку.

Хоча напередодні виборів майже всі політичні аналітики передбачували перемогу Белли Абцуг, то коли закінчено підраховувати голоси, республіканець Грін здобув 51 відсоток, тобто 30,240 голосів, а Абцуг здобула 48 відсотків, 28,970 голосів. Решту одержали кандидати менших партій. Коментатори вважають, що ця чергова поразка Белли Абцуг, яка вимагає перерахування голосів, може означати кінець її політичної кар'єри.

Ці спеціальні вибори відбулися з уваги на те, що Елвард Кач, який заступав 18-ту виборчу округу в Палаті Репрезентантів, був обраний на посади Нью Йорку.

Вільям Грін, новообраний конгресмен з Мангеттену

Диктатор Етіопії погрожує зриванням дипломатичних зв'язків з ЗСА

Аддіс, Абеба, Етіопія. — Кореспондент „Нью Йорк Таймс“ Джон Даринтон, який брав участь у пресовій конференції, скликаній етіопійським диктатором полк. Менгісту Гайле Маріамом у вівторок, 14-го лютого ц. р., інформуює зі столиці Етіопії, що Менгісту погрожував зриванням дипломатичних зв'язків не тільки з Єдиними Стейтами Америки, але також з Великою Британією і Західною Німеччиною, обвинувачуючи їх у „підрипній діяльності“ і намаганні повалити теперішній уряд. Крім того, він окремо обвинувачував уряд ЗСА за політичну і матеріальну допомогу для Сомалії за посередництва таких держав, як Іран, Пакистан, Еспанія, Савдійська Аравія й інші, як це він висловився, „реакційні арабські режими“.

„В такий спосіб, — заявив Менгісту піднесенням голосом, ЗСА намагаються захватити свої криваві руки“. Це перший раз, що диктатор Етіопії виступив з обвинуваченнями і погрозами в бік Заходу, бо раніше він тільки намагався переконати ЗСА і його альянті з Північно-Атлантичного Оборонного Союзу, що війна в провінції Огаден є тільки спірною справою двох африканських держав, до якої не повинні втручатися західні держави. Про таке втручання комуністичних держав, зокрема Советського Союзу і Куби, які вдержують в Етіопії тисячі своїх вояків, Маріам не згадував, хоч сам його виступ, як твердять політичні спостерігачі, свідчив про присутність советської зброї, бо він з'явився на подіумі в оточенні боєвої 12-ох вояків.

„Етіопія не має жадних інших претензій і плянів, — заявив етіопійський диктатор, — і нічого не може бути далі від правди, як твердження про інвазію“. Запитаний кореспондентами, чи етіопійська армія застерігає собі право переслідувати ворога на його території, Менгісту не відповів безпосередньо, а тільки заявив, що „Сомалію можна порівняти до людини, яка кричить за допомогою, але сама виконує злочин“. При тому він обвинувачував також президента Египту Анвара ель Садата, який, мовляв, планує вислати до Сомалії 5,000 вояків для допомоги тамашньому уряду.

В заключенні Менгісту підкреслює, що Етіопія під жадною умовою не переходить кордонів Сомалії; не переговорюватиме з репрезентантами повстанців, не робитиме жадних концесій для Сомалії. В кінці він подякував Советському Союзу і Кубі за продаж зброї, але відмовився коментувати цю справу.

Совети не погоджуються на міжнародну контролю сателітів

Нью Йорк, Об'єднані Нації. — Представник Советського Союзу Євгеній К. Фіодоров, який є членом Наукової комісії Організації Об'єднаних Націй в компетенції якої є також слідкування за міжпростірними полетами, сильно протестував у вівторок, 14-го лютого ц. р., проти пропозиції канадського представника, щоб безпекою полетів міжпростірних сателітів зайнялася Рада Безпеки ООН. Як приклад, канадський представник навів останній випадок з советським сателітом, який розлетівся в повітрі і впав над північною частиною Канади, залишаючи на відносно великому обсязі радіоактивні відпадки, які, при небезпечності, могли б нанести велику шкоду людям і живим істотам взагалі. Фіодоров на Комісії заявив, що додаткових забезпечень поки що не потрібно. Він також відкинув пропозицію Швеції, в якій говориться, що кожний сателіт повинен перед полетом бути перевірений міжнародною комісією. Советський представник оспорував також твердження, що міжпростірні сателіти з атомовими реакторами є небезпечними. Москва погодилася заплатити усі відшкодування Канаді, спричинені падаючим сателітом, але Вільям Бартон, голова Канадської делегації в ООН, заявив, що тут не йдеться про відшкодування, а про важливі справи — справи безпеки в будочому. При тому він відмітив, що Советський Союз не може сам рішати ці справи і накидати своєї думки іншим.

В Німеччині поширюється нацизм

Бонн, Західна Німеччина. — Ройтер інформують, що міністер справедливості в західнонімецькому уряді Ганс-Йоахен Фогель виступив перед кореспондентами своє недовolenня із росту неонацистської пропаганди, яка в останньому часі дуже поширилася в Західній Німеччині. Міністер, побоюючись, що ця пропаганда може захопити частину молоді, закликав уряд канцлера Гельмута Шмідта вжити всяких заходів, щоб припинити поширення нацистської пропаганди. Д-р Фогель вказав на цілу повінь нацистських видань — книжок, візників, грамофонних стрічок з промовами колишніх нацистських діячів та виступами Гітлера. В листі до провінційних міністерств д-р Фогель говорить, що поліційні чинники повинні більш уважно слідити за діяльністю неонацистів, а винних притягати до судової відповідальності.

Західноєвропейська преса при тому інформують, що це не перший випадок перестороги західнонімецьких чинників про зріст активності нацистів. В минулому році про ці справи говорив в парламенті канцлер Шмідт й інші німецькі політичні діячі.

Майже до самої смерті він редагував журнал п. н. „Література і Мистецтво“ видав кілька збірок поезій, займався архівом фільмових скриптів, був воєнним кореспондентом в часі Другої світової війни, перекладав твори Пушкіна на білоруську й польську мови тощо.

АМЕРИКАНСЬКІ ЗАКОНОДАВЦІ ПРОПОНУЮТЬ НОБЕЛІВСЬКІ НАГОРОДИ МИРУ ДЛЯ ГЕЛЬСІНСЬКИХ ГРУП В СССР

Вашингтон. — Одинадцять американських законодавчих спеціальних комісій для слідкування за порушенням людських прав найменували існуючі громадські групи сприяння виконанню Гельсінкських угод в СССР кандидатами на Нобелівську нагороду миру в 1978-му році. Комісія, яка була створена в червні 1976-го року, складається із шістьох сенаторів, шістьох членів Палати Репрезентантів та по одному представникові Державного департаменту та департаментів оборони і торгівлі. Їх офіційна назва — Комісія Безпеки і Співробітництва в Європі, а її очолює Данте Фасселл.

Найменування громадських груп в СССР, включно з українською, американські законодавці внесли листом з 30-го січня 1978-го року до Інституту Нобеля в Осло, Норвегії, згідно з повідомленням пресового агентства Ройтерса з 3-го лютого, в якому рівно сказано, що члени норвежського і бельгійського парламентів рівно внесли подібні найменування.

Лист американських законодавців відмічує арешти і заборони 15-ох членів громадських груп в СССР, включно з п'ятьма українцями, називаючи їх „великою моральною відвагою“ та стверджуючи, що вони „поставили своє життя на службу миру і гідності всіх народів“. За їхню активність в документуванні порушень Заключного Акту Гельсінкських угод, сказано в листі, багато з них „заплатили жалюві цінну“. Першими з них були члени Української групи в Києві, стверджує лист і виписує засуджених Миколу Руденку, Олександра Тихого та заарештованих Миколу Матусевича, Мирослава Маринюча і Лева Лук'яненка, над якими ще досі не відбувся суд.

В дальшому лист називає Александра Гінзбурга, Юрія Орлова і Анатолія Шаранського, членів-основників Московської групи, яких советські власті „держать під арештом вже понад рік часу без суду“. Згадав Гамзакхурдію, Мераба Коставу і Георгія Голдштейна, членів Грузинської групи, при чому двоє перших, відмічує лист, перевесено без суду з в'язниці в Тбілісі до психіатричного заведення в Москві; Малаву Ланду і Анатолія Марченка, членів Московської групи; Віктораса Петаса і Фелікса Серабова, членів Литовської групи. Лист згадує про активність Вірменської групи, але не подає прізвищ її членів.

Помимо переслідувань, шиканів і арештів, відмічує лист, ці п'ять груп продовжують свою працю, документуючи порушення Гельсінкських угод і пересилаючи їх до країн, уряди яких підписали ці угоди, для оцінки і публічного відомою. „Інформації передаються цими групами — стверджує лист — майже так безперервно, як безперервно є хвиля переслідувань в Советському Союзі“.

В заключенні лист американських законодавців підкреслює, що „відданість і посвяти цих груп заслуговує на призначення власне такої установи, як Інститут Нобеля, і тому підписані члени Американської комісії уважають „особливою честью“ можливість номінувати їх на Нобелівську нагороду миру в 1978-му році“.

Листа підписали, крім голови комісії Д. Фасселла, сенатори Клерборн Пелл, Річард Кларк, Річард Стоун, Кліффорд Кейс і Боб Дол та конгресмени Джонатан Бінгам, Пол Саймон, Сідні Ейтс, Джон Бюканан і Міллісент Фенвік.

Сенатор Патрик Лейг не міг підписати листа з уваги на те, що він в цей час перебував за кордоном. Його речник у Вашингтоні заявив, що він вповні погоджується з його змістом.

В Београді знову відкинено советський проєкт кінцевого комунікату

Београд, Югославія. — Ройтер інформують, що західні й неутральні країни повно відкинули советський проєкт кінцевого комунікату Європейської конференції для справ миру і безпеки, яка, згідно з ранішим пляном, мала закінчитися в середині лютого ц. р. Голова американської делегації на Београдській Конференції амбасадор Артур Голдберг заявив, що новий советський проєкт заключного акту не має реальної вартості, не охоплює всіх подробиць перебігу наради і не забезпечує виконання усіх постанов, прийнятих представниками 35-ох держав на Гельсінкській Конференції в 1975 році. Гельсінкська угода, яку якраз тепер переглядає Београдська Конференція, включає ділянки: військову, політичну, економічну, наукову та інші. Важливою проблемою є забезпечення основних прав людини й інших гуманітарних справ, які входять до „Третього кошачка“ Гельсінкської угоди, і про які мало говориться в советській пропозиції кінцевого комунікату.

Щаранський не одружений — каже ТАСС

Москва. — Советське пресове агентство ТАСС поінформувало, що Анатолій Щаранський, відомий жидівський активіст, а тепер в'язень КГБ, якому советська прокуратура закинула „зраду батьківщини“ і співпрацю з американською Центральною Розвідкою Агенцією, фактично не є одружений з Наталією Авталь-Щаранською, яка постійно живе в Ізраїлі, але вже кілька наворотами перебувала в Єдиних Стейтах Америки, щоб особисто клопотати за звільненням її чоловіка. ТАСС каже, що батьки Наталії написали в останньому часі листа до президента Джиммі Картера і сенаторів Данієля П. Мойнігена та Джекоба Девітса, заявляючи, що їхню дочку використовують в ЗСА і в Ізраїлі „злочинні кола“ для анти-советської кампанії.

Майже до самої смерті він редагував журнал п. н. „Література і Мистецтво“ видав кілька збірок поезій, займався архівом фільмових скриптів, був воєнним кореспондентом в часі Другої світової війни, перекладав твори Пушкіна на білоруську й польську мови тощо.

Майже до самої смерті він редагував журнал п. н. „Література і Мистецтво“ видав кілька збірок поезій, займався архівом фільмових скриптів, був воєнним кореспондентом в часі Другої світової війни, перекладав твори Пушкіна на білоруську й польську мови тощо.

Београдська конференція буде темою доповіді сенатора Юзика в Нью Йорку

Нью Йорк, Н. Й. (УККА). — В неділю, 26-го лютого ц. р., сенатор Павло Юзик виступить з доповіддю про його участь в Београдській Конференції по своєму повороті з Югославії. Доповідь, що почнеться в 5-й год. по пол., відбудеться в Українському Інституті Америки.

Сенатор Юзик саме тепер бере участь в сесії Београдської Конференції як член офіційної Канадської Делегації. Він у повороті з Югославії, задержавшись на один день в Нью Йорку й прийняв запрошення Екзекутиви УККА, щоб поділитися своїми враженнями з цієї конференції.

Сенатор Юзик також обіцяв просити амбасадора О. Голдберга, голову Американської делегації на Београдську Конференцію, щоб він також взяв участь у цій зустрічі і поінформував українських представників про працю Американської Делегації на Београдських нарадах. Коли б амбасадор Голдберг, який ще є в Београді, але має вернутися до Америки, не міг взяти участі в цій зустрічі, сенатор Юзик просить його делегувати одного з членів Американської делегації.

Як відомо, проблеми, які стояли на нарадах в Београді, у великій мірі затркують українських політичних в'язнів в Советському Союзі.

Цю зустріч за ініціативою Екзекутиви УККА організують молоді організації, що є в системі УККА.

Тарас Шумилович на американських виставках

Нью Йорк (Н. Н.). — Від 6-го до 17-го лютого ц. р. тут у Manufacturers Hanover Trust Company на 47-й вул. відбувається виставка картин членів Ліги Американських Професійних Артістів. Між 11-ма високими мистецького рівня працями 58-ох мистців можна побачити дві українські картини Тараса Шумиловича, картину якого продано, коли він з цією ж організацією виставляв на попередній виставці, яка відбулася там же, від 7-го до 18-го листопада 1977 р. та в якій брали участь 77 мистців.

Сен. Павло Юзик

Тарас Шумилович виставляє також дві українські картини й дві з них в Гемпстеді, Н. Й., де від 7-го до 26-го січня 1978 р. в павільйоні міської ратуші. Багато відвідувачів захоплюються красою українських церков. Тарас Шумилович, що вже від кількох років займає пост голови виставок в американській організації СААА, був відповідальним за мистецьке оформлення і цієї виставки в Гемпстеді, яка, не зважаючи на невідповідну погоду, перейшла з дуже гарним успіхом.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за змістом. Редакція застерігає свої права в потребі вилучати і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи є вони повними. Авторі матеріалів, які не надіслані редакції, редакція не відповідає за їх зміст. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, надісланих до редакції, які не надіслані редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, надісланих до редакції, які не надіслані редакції.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 65% м.с. За кожну зміну адреси — 25 ц. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Близький Схід

Мировий діалог, що його недавно розпочали єгипетський президент Анвар ель-Садат та ізраїльський прем'єр Менахем Бегін — це крок, який міг і ще далі може довести до ліквідації довготривалого і часто кривавого конфлікту між Ізраїлем і арабським світом. Переговори між Єгиптом та Ізраїлем набули після майже 30 років запеклої ворожнечі, під час якої араби не тільки не признавали Ізраїлю права існувати як самостійна держава, але всіма способами старалися знанити ту країну. І хоча більшість арабських країн і лідерів палестинських арабів не приєдналися до єгипетсько-ізраїльських переговорів, то сам факт, що єгиптяни та ізраїльтяни ведуть переговори між собою, замість воювати — це сам по собі переважний крок вперед до замирення на Близькому Сході.

Проте, протягом останнього часу вирунула поважна перешкода на шляху до єгипетсько-ізраїльського порозуміння, а саме, що на Синайському півострові, що його Ізраїль обіцяв повернути Єгиптові, ізраїльський уряд планує надати залишки цивільні оселі, які були б під ізраїльською адміністрацією та охороною ізраїльських військових частин. Перешкодою до замирення збільшує факт, що уряд прем'єра Бегіна продовжує встановлювати ізраїльські оселі на арабських землях на західному березі ріки Йордан. Ця політика Єрусалиму викликає гостру критику з боку уряду ЗСА, бо президент Джиммі Картер, державний секретар Сайрус Вент та інші члени американського уряду вже кілька разів заявляли, що ізраїльські оселі в Синаї та на західному березі Йордану є "незаконні" і становлять "поважну перешкоду до замирення на Близькому Сході".

Не можна заперечити факту, що Ізраїль знаходиться в дуже небезпечному становищі, якщо взяти до уваги кількісню переважачу силу арабського світу. Проте, треба теж зрозуміти арабів, які не хочуть погодитися на те, щоб їхні території на західному березі Йордану і біля Гази, окуповані під час війни в 1967-му році, стали складовою частиною Ізраїлю, бо ізраїльський уряд, створюючи там посілости, твердить, що ці території, мовляв, є історичними землями ізраїльського народу і тому Ізраїль не звільнить їх. Також оправдані є обурення єгипетського уряду щодо планів Ізраїля затримати свої оселі на Синайському півострові. Існування цих осель на поверненні Єгиптові території було б зневагою для суверенітету єгипетської держави, бо ніяка країна не хоче мати на своїй території чужоземних колоній, хоронених чужим військом і з чужою адміністрацією.

Можна зрозуміти побоювання теперішнього ізраїльського уряду, що без "безпечних кордонів" Ізраїль не може успішно протиставитися переважачій силі арабського світу. Проте, існує реальна компромісна розв'язка, яку пропонує президент Джиммі Картер, а саме, щоб в заміну за діючий мир з арабськими державами, впершу чергу з Єгиптом, які визнали б право Ізраїля на існування як самостійної держави і встановили б з Ізраїлем нормальні дипломатичні, торговельні, культурні та інші зв'язки, ізраїльський уряд погодився звільнити більшість з окупованих арабських територій і погодився на створення "палестинської батьківщини" в складі Йорданії. Встановлення нормальних відносин між арабськими державами та Ізраїлем до великої міри зливідувало б небезпеку нової війни на Близькому Сході і тоді Ізраїль не потребував би мати "безпечних кордонів", тобто, не мусів би затримувати під своєю контролею окупованих арабських територій, які теж не мусів би боятися палестинських арабів, бо вони мали б свою автономну "батьківщину" в складі Йорданії.

Пропонуваний президентом Картером компроміс в теперішніх обставинах є ще найбільш реальною можливістю замирення на Близькому Сході.

УКРАЇНСКА СВИТЛІЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Софія Наумович

СПОГАДИ ПЛЮЩА

(1)

Мова про книжку Леоніда Плюща "У карнавалі історії", *) що появилася 1977 р. французькою мовою у видавництві Сей, Париж, у перекладі Сімона Венсена з московської мови. Остання примітка важлива, бо деякі місця погано перекладені, а українські ймена і назви жадливо переключені. На цю книжку появилася у Франції багато прихильних рецензій, деякі критики поставили ці спогади вище Солжениціних, підкреслюючи ширість, із якою Плющ признає до свого молодечого захоплення московським комунізмом, тоді як Солженицін намагався всякою приховати вислужництво режимові, відбавляючи своє ув'язнення у вигідний "шарашки".

Український читач ставитиме інші вимоги до Леоніда Плюща, який перед усім світом признається до свого українства, до якого прихилив уже в зрілому віці, не мавши шаста народитися в Україні та у свідомій родині. Ці факти слід мати в увазі при читанні цих, багатих на факти, спогадів, з яких подало ряд уривків.

У короткій передмові автор каже, що його розповідь "представляє Сов. Союз очима громадянина, який перейшов від фанатичної віри у советську владу до боротьби проти її забирання й розузданого терору, жертвами якого стали "дисиденти". (лапки наші).

З ледве накресленого життєпису довідуємося, що батько і бабуся Леоніда були українці з Борзни, а мати (без поданої національності), була "робітниця й, атеїстка", яка намагалася мене переконати, що Бог не існує" (ст. 12). Проте, релігійні практики бабусі були сильніші від атеїзму матері. У школі, "більшість учителів була різноч. глупа", а "моїми ідолами були Робесп'єр, Держинський, Кармелюк... Я позіхав шкрябаючи завдання про "Мать Горького" не любив Маяковського з надто хитро-мудрим стилем." (18)

Роман Рахманінов

ЩОБ ЖИТИ І ТВОРИТИ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ

Перегортаючи сторінки щойно виданої книги "Валітнянський Збірник" і перелік очима розгортаються сторінки історії української людини за минулого півстоліття. Зміст книги, на перший погляд, здається сухий, науково-дослідницький: доповнений збірник матеріалів з життя і творчості співучасників літературно-мистецького руху ВАПЛІТЕ, що виник у другій половині 1920-их років.

Хто з нас мав можливість ще в юності свої читати принаймні деякі твори цих письменників, той зберіг у своїй пам'яті основне враження про них: допитливих, мужніх і щирих українських людей, що не мали можливості досягти вершка свого творчого розвитку... Їх передчасно замучила рука тих, кого Михайло Ялович звав "петербурзькими халуями", а Ленін — "великодержавними держимордами".

Але щойно із по-новому зредагованих нотаток, листів, уривків творів і матеріалів про їхній рух видно кожного співучасника у реальному світі. Це люди, активні, принципові українські письменники, що навіть у скрутній ситуації зовоюваної України пробували жити по-людському і творити по-українському. Нас може вражати наївність більшості з них, що вірила в можливість українського шляху до великої всесвітньої літератури саме в нас, коли лєнінградський Хлестаков і Тютя Мотя з Курська вже планували русифікацію з придушенням усіх виявів української самобутності.

Три рятівники

Однак сьогодні не про зміст їхнього внутрішнього світу мова тут.

Сторінки "Валітнянського Збірника" в оформленні проф. Юрія Луцького філмовим напильком приводять перед очі картини кінця Другої світової війни. Там бо починаються ноточки історії того збірника.

Зловисно гуркотили літаки, зривалися фонтани бомб на залізничних станціях, де юрбили військові, втікачі та біженці. Одні рятували своє голе життя. Інші тягнули клунки, валізи, а то й вагони з майном. Декому доля щастила і вони в заоканські країни вивезли чимало того "доброго" собі на пожиток. Інших умертвила доля ударами війни або неволі. В обох групах не бракувало діячів культури, світських і духовних.

Але був один, що, уникаючи тих шляхів, навіть про життя не дбав, а тільки турбувався про те, щоб матеріали з життя і творчості друзів "валітнян" збереглися для чесних дослідників і нащадків. Це — Аркадій Любченко...

Поновний прихід "грядущого хама" примусив багатьох духовників пере-

Свідчення живучості

Доповнений новими матеріалами з Любченкова Архіву і збагачений цим чином збірник, він опублікував у Гарвардському виданні англійською мовою есеї про ВАПЛІТЕ. Той есеї зручно використано тепер у "Валітнянському Збірнику" замість англійської передмови, потрібної в такій книзі саме в сучасному двомовному світі.

Доповнення новими матеріалами

Доповнений новими матеріалами з Любченкова Архіву і збагачений цим чином збірник, він опублікував у Гарвардському виданні англійською мовою есеї про ВАПЛІТЕ. Той есеї зручно використано тепер у "Валітнянському Збірнику" замість англійської передмови, потрібної в такій книзі саме в сучасному двомовному світі.

Доповнений новими матеріалами з Любченкова Архіву і збагачений цим чином збірник, він опублікував у Гарвардському виданні англійською мовою есеї про ВАПЛІТЕ. Той есеї зручно використано тепер у "Валітнянському Збірнику" замість англійської передмови, потрібної в такій книзі саме в сучасному двомовному світі.

І. Вовчук

В 60-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

(Слово на концерті в Едмонтоні в 60-річчя Української Народної Республіки)

III

Як же дивно виглядає декларація 14 діячів в українській справі, в якій відомі представники польської, руської, малярської, чеської еміграції, засудивши російський імперіалізм, декларують, що будуть змагатися "до утворення такої ситуації", в якій українці могли б вільно висловитися, чи вони бажали самостійного державного існування". Чому такі ласкаві автори декларації тільки до українців, а оминають інші задані ними народи? І не після того, як в декларації підкреслено визвольну боротьбу українців і сказано, що названі в декларації нації не будуть мати повної свободи, коли не стануть вільними українці. Узалежнення Української держави від самостійності від "свобідного висловлення українців" так нагадує негати́ну, а то й ворожу поставу руської демократії до українського державного відродження. Стоячи на становищі: "не було, немає і не може бути", вона узалежнювала Українську Державу незалежність від Установчих зборів і свобідного вислову, а боротьбою проти української державної волі улегшувала більшовикам захопити владу. В Національній революції свій вислів записала нація на Державних скрижалях Нового Заповіту української історії, не припиняла змагатися і змагасться за них нині. А тим, що декларують змагатися за утворення для українців такої ситуації, в якій вони сказали б, чи хочуть вони державної незалежності, пригадаємо Шевченкові слова: "Теплий кожух, та не нас шитий. А ласкаве ваше слово брехня підбіте".

Більшевицька імперія СССР шодалі, то потрапляє в більш протиріччя і труднощі: внутрішні і зовнішні. Нині проти ім-

свою науково-видавничу діяльність.

Бо — як писав Аркадій Любченко — "шаленою швидко пролітають наші дні, мчать життям, як розлогими степами, наші буйногорні місяці пропливають, як гордо до зодуманих кораблів, наші роки... Все це, як знаєте, дуже неприємно і дуже просто..." Вони нівелюють минуле і сучасне.

Але, щоб вирвати з кігтів ворога — свій стиль життя і творчості, конечно мати людей, які хотіли б зберегти, виявити й іншим передати уміння жити й творити по-українському. Ця книга засвідчує про те, що в нас були і ще сьогодні є такі люди.

З північною допомогою більшовики проголосили Харківську Республіку, "уряд" якої мав, прикриваючи військові дії проти Української держави — УНР з 17 грудня під командою Антонова-Овсєнкіна, запросити уряд більшови-

Степан Куропас

ОРИГІНАЛЬНА ПРЕСКОНФЕРЕНЦІЯ

Чикаго. — Місцеві "Самопоміч" купила дім за 29 тисяч без цента. Купила, бо для українських сеньйорів треба клубу, треба місця, де можуть харчуватися обідами за 50 центів. Харчувалися перед тим в доміш "Левіа", тепер в домі відділів УНСОЮЗУ.

Сеньйорам треба місця, де по обіді від 11-ої до 1-ої могли б даліше оставати, а не виходити. Треба їм теж суботи і неділі, які зайняли.

Голова "Самопоміч" д-р Павло Туруло підписав гіпотезу на повну суму купна і подав прохання до стейту про допомогу. Коєдівка "Самопоміч", яка дала повну суму, не могла ще дати позичку на ремонт.

І що сталося? Стейті і місто оглянули дім і пляни ремонту та були задоволені. "Імпрест" планами і дали 37 тисяч на ремонт. Радіючих успіхом, д-р Туруло скликав пресову конференцію, зложеною з делегатів наших братських Союзів, церковних громад, УККА і фінансових установ. Конференція відбулася в домі кре-

ської Росії вислати військову допомогу. Не маючи ніякої підтримки серед українського народу, більшовики вперше застосували тактику завоювання Української Держави зсередини. Подібно робиться за брехневського владування нині в Етіопії, вчора робилося в Анголі, Сомалі. Члени уряду Харківської Республіки, Затонський, ствердивши на нараді, що немає вигляду на підтримку українців проти уряду УНР, заявили: "а тому доведеться провадити війну з українським народом".

Для того й творилася Харківська Республіка з допомогою і участю присланих людей з півночі.

Щоб вибачити з національної пам'яті українців, думи про державно-творчі діла в національній революції, перекреслити заповіді, написані на скрижалях державних актів, кремлівські володарі для скріплення колоніального стану УССР творять міт про 60-ліття створення ІІ в Харкові, тоді як уряд України Держави діяв до 1933 року і його в переговорах визнавав уряд більшовицької Росії. В ювілейні відзначення втомачується думка, що все почалося з "Жовтня", він бо зробив "докорінні зміни в судбах українського народу". Відзначається УССР, колоніальна республіка не українського, а советського народу. В привіт КІСС у уряді СССР, надісланому КПУ і т. зв. урядові УССР, висловлено в закликах суті ювілейної показухи: "Хай живе УССР! Хай живе героїчний советський народ — будівник комунізму!" Тільки в світі сатаністичної сваоволі, більшовицька можливість показухи ювілей колоніальної республіки без народу. Не сила, а слабкість штовхав кремлівське керівництво імперії дурити історію, творити міти, урядуючи ювілейні показухи в боротьбі з національно-політичним становленням в Україні.

Гуманістичні ідеї українського державного відродження не раз пробивалися з-під криги московсько-більшовицької окупації України. В 70-их роках, (Закінчення на ст. 8-ій)

Осередок буде відкритий постійно, наші сеньйори зможуть у довільні часи там перебувати безжурних розмовах в крузі своїх знайомих при чаю, користаючи з підручної бібліотеки і читальні, а то й самим організувати корисні зайняття.

Рівночасно з переданням дотажі передано від Ілліноського Стейтського Уряду цього листа:

"Департамент Опіки над Старшими надзвичайно радіє тим, що може відіграти хоч ту невелику, але позитивну роль для поліпшення життя сеньйорів у західній частині міста. Директор Департаменту пані Джозефіна Облігер заявила, що Осередок буде служити сеньйорам західної частини міста з окремим завданням дбати про допомогу тим сеньйорам етнічних груп, що замешкують ту ділянку, а не говорять по-англійськи. Це призначення (дотажі) є тим більше на часі, бо громада сеньйорів в західній частині міста з кожним роком збільшується..."

читати їхні збірки. А вони й справді варті були читання! Драч безмежно талановитіший від Евтушенка. Серед цього погрому української літератури, нагорода Леніна для Солжениціна виглядала на похмуру фарсу. Меє гідили довгі похвали у пресі для "Івана Денисовича"... Влада організувала зібрання в Академії Наук... Офіційний малюк Касіян цитував Хрущова, підкреслюючи найгірші епітети для малюків і письменників. Я забрав слово: "Яку це так, коли письменник, чи поет, признається до помилки, то робиться нічим, як наприклад Павличко і Тичина?" (65) На це дівав дурну відповідь. А далі слідує розповідь про чеченця Артура, засланого в Сибір де він навчився ненавидіти москаля! (65)

У дискусії з якоюсь М., в якій Плющ боронив життя, вона йому кинула: "Ти нечесний, боронити життя, бо твоя жінка наполює життя!" (73) "А пригадай, що твоя сестра не могла дістатися на університет, бо вона обидла не-жидівка!" (72)

(Продовження буде)

* "Dans le carnaval de l'histoire", Editions du Seuil, Paris 1977.

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 23-го до 27-го травня 1977 року на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(14)

11. ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТАМИ ТА ЇХ СХВАЛЕННЯ

Продовження

Вівторок, 24-го травня
Четверта (попудженна) сесіяСесію проводить заступник головного передсідника
Марія Душанка.

Почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падок: Дні діяльності за останній рік. Це був рік найбільш завантажених, а це організаційна і культурна. І про це я хочу кілька слів сказати. В організаційній діяльності, без ніякої паніки, я хочу підкреслити, що нам грозить катастрофа, якщо Головний Уряд, тобто ми всі і Екзекутива, не усвідомляють собі, і вчасно не усвідомляють собі структуральну зміну нашої громади в Америці, яка особливо вдарилася по УНСОЮЗІ та братських установах. Давних секретарів-громадян, які майже, як місіонари, "ходили в народ", на превеликий жаль нема. Не заступають їх ні діти, ні їхні вуйки. Мусимо деінде шукати працівників на союзівці, куди, як всі знаємо, є дуже важка і вимагача. Нам треба піти вже випробуванням шляхом, тим, який знайомило нас скорше перед нами інші, чужі, українські братські забезпечені організації і прискорено заступати чисті стовідсотковий громадський сектор громадських робітників пілпрофесійними, а то з часом і повним професійним чинником. Ми впроваджували цю зміну, яких 15 років тому і були добилася певних успіхів. В Організаційному Відділі ми мали шість обласних, тобто майже професійних організаторів і вони працювали на професійній базі. Вони не змогли розвинути повної своєї праці і, як сказав, місії — переміняти Союз з двох причин: Газ, що була дуже обмежена свобода діяння Організаційного Відділу. Я підкреслював давніше, я підкреслюю тепер, незалежно від того, що стосуються на чолі Організаційного Відділу. Немає громадянства, який міг би провадити на ширшу скало громадської діяльності, не маючи ніякої компетенції, ніякої можливості планувати і свої плани переводити в життя, очевидно при збереженні статутних обов'язків і відповідальності перед Головним Урядом і Конвенцією, про що виразно говорить статут. Спираючись на своєму довготривалому досвіді (18 років в Головному Канцелярії, а поза канцелярією в союзівській організації від грудня 1949 року — половина віку нашої), бажано висловити моє переконання, що на теперішній організаційний курс вродили, який буде продовжуватися, є, по моєму, дві основні речі: а) доки наш Організаційний Відділ не матиме повної свободи в своєму плануванні, діяльності і виконанні їх і доки Організаційний Відділ не заверше до давнішого часу, який в своєму розвитку був перерваний, тобто, коли ми базували свою працю на пілпрофесійних, чи повнопрофесійних обласних організаторах, чи як там будемо їх звати; б) доки не буде можливостей перепроглядання курсів і постійного переосвічення і вишколу всіх наших союзних працівників, включно з секретарями — даремно буде праця того, чи іншого керівника Організаційного Відділу, бо часи змінилися і вони вимагають радикальних змін, навіть якщо б ці зміни мали більше коштувати. Я пропонував би, щоб ми вирішили про створення асеккураційної союзівської школи, найкраще на Союзівці, де є приміщення і відповідні для цього обставини. Школа була б постійною і постійно переосвічувалася б по десять, чи сто людей на фахових знавців асеккураційного діла.

Але, ще є друга діяльність, яка, може, не в тій самій мірі, але у величезній мірі може завдати на дальній долі УНСОЮЗУ, а це діяльність культурна. Велику зміну на краще в цій діяльності принесло виконання численних резолюцій, схвалених Головним Урядом за довгий ряд минулих років. Згадаю тільки найважливішу з них — відновлення і завершення до праці традиційної Культурної Комісії. Колишні вона в заранні нашого союзного існування була, як Провісний Комісія, яка проробила колосальну роботу. Впродовж кількох років, в цей ранній час (де більшість наших людей була неграмотна, чи малотрагована) вона розпустила по Америці понад 110 тисяч книжок. І якщо ми не відновимо цієї Комісії і не дамо їй ширшої компетенції, ширшої можливості праці — я думаю про Комісію, до якої вислали б своїх делегатів від центральних культурних, наукових, мистецьких та інших установ і організацій (за наших часів була така Комісія з тих делегатів) — то ми не рухимо з місця праці. Ми не можемо спиратися зовсім на старих візирів. Ми не будемо друкувати наукових збірників. Для цього є цілий ряд культурних, наукових та інших організацій. Їм залишити про роботу, але принаймні повний співпраця і принаймні фінансової допомоги. Ця Комісія допомагала б відновити, очевидно на нових основах, давню широкую, напружену історичну, культурну працю й знову поставити значення її повагу УНСОЮЗУ на надзвичайній висоті. Це, в свою чергу, збільшило б також привабливість забезпечення в УНСОЮЗІ саме наявних широким верстам, зокрема молодим, вже тут народжених людей, яким треба чимсь зайнятувати. Бо самою асеккурацією їх до Союзу не притягнемо. Дозвольте пригадати, здавалось би може переважну згадку, яку я вичитав в „Пропам'ятній Книжці УНСОЮЗУ“ в його 40-річчя в 1938 р., ст. 137, де цитується значущий вірш із „Свободи“: „В „Свободі“ подала Провісний Комісія УНСОЮЗУ точні дані, як має виглядати центральна українська бібліотека в Америці, що мало б бути в українському музеї в Америці і що мало б бути в українському архіві в Америці, які мали б бути засновані при УНСОЮЗІ“. Згадую, пані і панове, що це було надруковано в 1938 році в цій книжці. Які колосальні, широкі плани на цей час! При наших скромних фондах і скромності людей, культурних людей, які колосальні плани мав тоді Союз. Читайчи цю згадку, відчувати і розуміємо, чому постав Союз, чим він був для нашої громади і чому громада нас підтримувала і називала нас „Ватком Союзом“. Цю назву вже сьогодні рідко чується, а якщо чується, то деякі добрі, чи злі, правдиві, чи фальшиві приятелі роблять собі не раз з цього насмішки. Значим нового великого бажати і велике чинити, навіть, коли йтимо про великі втрати. Коли б ми мене запам'ятали, щоб в одному реченні сказати, як я уявляю собі розвиток нашої культурної діяльності, відновлення старої культурної діяльності, а потім, що мало б прийти в організаційній справі і допомогти рушитися організаційній справі розвитку, то я сказав би: створити про Комісію при участі всіх центральних культурних установ і даймо їй постійний бюджет. Я не думаю, щоб допозитивувати... Який ми дали 1, 10, чи навіть 25 відсотків нашого чистого щорічного зиску, то це піднесло б нашу цілу громаду під небо високе. На нинішній стані часу, де кожна організація робить для себе, УНСОЮЗУ був би ватком нашої громади. Громада напевно відійшла б за це УНСОЮЗУ і допоможе в його дальшій

му рості. Кінчаючи, хочу зачитувати з офіційного органу Українського Пласту „Плановий Шлях“ ч. 3/50 з 1976 року, де написано: „Фінансував видання англомовної Енциклопедії Українознавства УНСОЮЗ і цим збудував собі культурний „хмаросейт“. Хто знає, пані і панове, чи той хмаросейт, який є нашим досягненням, є досягненням, чи „хмаросейт“ культурний не допоможе нам більше в організуванні членів і в нашому дальшому рості. Про цей другий „хмаросейт“ пам'ятайте не тільки пластові молоді, але всі молоді, яка незабаром вестиме УНСОЮЗ. Пам'ятаймо про це. Дякую.

Головний радний Сяген Ренета: Тут вже була мова про такі справи, як відписування моргеднів, чи позичок. До цієї справи я також хочу додати свій голос. Перевіривши фінансові звіти з попередніх років і звіти, над якими ми дискутуємо, я знайшов таке: що втрати на подорожі домі в Нью-Йорку від 1969 до 1974 р. вносили \$66,329, в 1975 році \$6,773, а в 1976 році \$31,845 — разом на суму \$104,941. Цього року треба буде списати яких \$40,475. Пані касирка каже, що це з 12 сумнівних позичок, на яких \$110,000.00. Отже, разом \$255,000.00 відписано, на який відсоток треба було б дати позичку, чи не була б втрачена від 1969 року. Це є поважна сума, яка не була передбачена. І тому, в зв'язку з тим, я домагаюся, щоб пані касирка, якщо це є можливо, подала нам такі інформації: коли кожна з тих позичок була дана; прізвище, кошу позичка була дана; хто в кожному випадку зробив оцінку тих домі; через якого „ріелестейтора“ була куплена ця позичка, на яку була дана позичка; хто в кожному випадку замикав контракт; на який відсоток оціненої вартості дано позичку. Отже ці речі я хотів би дістати. Бо я думаю, що це не є маловажна справа, коли ми тратимо понад двісті тисяч доларів. Шість там було не в порядку і Головний Уряд повинен над тим поважно застановитися. Кожне більше місто має ту саму проблему, що цілі діяльності з злі. Те саме є в Клівленді, в Детройті, в Чикаго, в Ньюарку. Мають ту саму проблему і інші менші міста. Я говорив сьогодні з інж. Куропасем і він сказав мені, що за останні п'ять чи шість років в Чикаго дістали дві, чи три позички і не відписали жадної. Що сталося, що ми натрапили на таку справу в Бронксі? Друга справа: Ми часто дискутуємо над тим і тратимо час, чи заангажувати організатора до праці і скільки йому заплатити, чи дати щось на якусь організаційну ціль, чи підвезти нагороду секретарям, а в той самий час нічого не говоримо про те, що ми в 1969 році закупили статків на 526 доларів; а вони сьогодні варті 135 тис. дол. Ми на них втратили близько 400 тис. дол., так як би то було тільки 40 дол. І чим ми не думаємо, що ми над тим повинні застановитися? Я вважаю, що треба поставити під сумнів кваліфікації тих, які рішати цю справу. Я сумніваюся, чи вони мають до цього дуже велику кваліфікацію, так як вони пробують нас в цьому переконати. Було би добре, щоб ми мали ухваленний бюджет і щоб він був включений до звіту. Бюджет щодо Корпорації Дому нашого. То значить, що ми хотіли би бачити передбачені приходи і розходи. Бо бюджет є важною справою. І якщо такого нема, то я питаю, чи було би можливим, щоб його виготовити і дати до протоколу. Я знаю, що це забере трохи часу і праці. До пана редактора Драгана я маю такі справи: Пане Редакторе. Абстрагуючи від того Вашого звіту, який Ви відкликали, я хотів би знати таку річ: Скільки ми маємо в редакції людей тепер, а скільки ми їх мали тому 5 років? Скільки в друкарні ми маємо людей тепер, а скільки ми їх мали тому 5 років? Які друкарські машини закупили, а яких це машин бракує? А якщо бракує, то чому їх не закупили, що стоїть цьому на перешкоді? Мені виглядає, може я помиляюсь, дай Боже, щоб я помилявся, що ми легко погодилися на те, що ми майже зруйнували Організаційний Відділ і, я думаю, що тепер нам треба дуже поважно застановитися. Контрольна Комісія подала, що в звіті головної касирки не є включена амортизація будинку. Це є поважний відсоток, якщо вони поділилися, що амортизація є. Дальше — мені так виглядає, що по стороні активів повинні бути включені ті відсотки від Корпорації Дому, які нам належаться. Тут хтось подавав, що тих відсотків на дві мільйони з чимось. Але, прошу панства, як ми ці відсотки рахуємо? А чи не думаємо, що нам належаться відсотки від відсотків? Бо я думаю, що це був би правильний спосіб і це було би здоровою фінансовою процедурою. Значить, в такому випадку тих відсотків нам належаться значно-значно більше. Я особисто не хотів би цієї справи дуже драматизувати, але воно так є і над цим ми повинні поважно застановитися. З Канадою є поважний кліпін. В 1970 році в Канаді було організовано 1110 нових членів, в 1971 році 543, в 1972 році — 560, в 1973 році — 652. Ми впали тепер до 302. На жаль, я не маю даних, чи з моєї суми, чи з вини когось іншого, щоб порівняти також суми забезпечення, бо членів можна організувати на велику суму і на малу суму. Але навіть і це вистачає, щоб побачити, куди той „тренд“ йде. Дальше: ми виплатили корпоративні видатки 52 тисяч доларів, майже вдвічі більше, як в 1975 році. Тепер, що ми робимо? В заміну за шуканням організаторів, на те, щоб збільшити прибуток нових членів, що ми робимо? — Ми намагаємося це надолужити загальними коштами подорожі. Ми думаємо, що як ми будемо по Канаді літати, то ми тим способом збудуємо нових членів. Я думаю, що це є несправедлива фінансова політика. Ми виділи на подорожі в Канаді 3 тисячі доларів, ми виділи 2 тисячі доларів на канцелярію — і що з того? Як ми так дальше будемо робити, то я думаю, що ми будемо у ще гіршому положенні. Мені здається, що справу з Канадою треба дуже добре перестудіювати і хто знає, чи не варто би зробити так, як зробили лютерани в Канаді, які відділилися від ЗСА, об'єдналися і створили самостійний Відділ, щоб не платити корпоративних податків. Я хотів би також знати, на які ще найменші відсотки ми маємо бонди і приблизно на яку суму ми їх маємо, та чи роблять якісь заходи, щоб їх продати і купити більше відсоткові бонди. Головний організатор в своєму звіті подав, що пересічний вік секретарів вносить коло 61 року. З того, прошу послухати, на всіх 460 секретарів маємо 86-тих, що мають більше, як 65 років. Чи Екзекутива думала над тим, що буде за два-три роки, за п'ять років? Що робиться в тому напрямі, щоб цьому запобігти, бо ж то є дуже поважний вік секретарів. Я вже не говорю про віддаєність їхньої роботи. Але про те, що тоді буде, коли вони скоріше, чи пізніше будуть відходять? Я думаю, що це вимагає дуже поважної застанови і аналізу вже те-

пер, заки ще не запізно. І ще одна річ. Деякі люди нарікають на те (я цього не бачив), що цей кіоск на горі має дуже поганий доступ і коли є велике згромадження людей, треба дуже довго чекати, а особливо люди старшого віку мусять довго чекати на обслугову. Було би добре, щоб хтось це перевірів, чи воно дійсно так є і чи не можна би якось цьому зареагувати. Це не є якась особлива трудність, що її не можна направити. Дякую.

Головна радня д-р Анна Чопик: Маю прохання до Ступендінгої Комісії: чи не можна би зробити список тих молодих людей, які роблять старання одержати стипендії від УНСОЮЗУ і переслати їх секретарям, щоб вони знали, хто про стипендії старастся. Недавно ми мали одну несприємну справу. Одна секретарка з моєї околиці мені нарікала, що одна дівчина, яка старалася про стипендію, написала, яка то вона дуже діяльна в громадській діяльності. А це була неправда, бо вона абсолютно в громадському нічого не робить, а ті, що є активними, стипендій не одержали. І тому з негодуювання. У фінансовому звіті я зазначила, що готівки в банку було \$402,387, а відсотків \$1,440. Мені виглядає, що це дуже малі відсотки від суми, але можливо, що ці гроші були депоновані в грудні і не було нагоди дочислити відсотків. Скільки ми мусимо мати грошей перед їх інвестицією і скільки ви значайно маєте готівки на руках? Я заважила, що на 8-й сторінці звіту пана Винника є подано, що ми маємо 20 тисяч шерів „Гемілтон Траст“ вартості 400 тисяч доларів, а теперішня їх вартість є на суму 32 тисячі дол. Я хотіла б довідатися, чи є вигляди на те, що ці шері підуть вгору і чи є можливість, що це станеться в майбутньому. До пана Кваса я маю також запит: що сталося з бистом нашого Патріарха? Я знаю, що він все роїть великі ремонти, але де він пилує цей бист примістити. Якось так все є, що ми любимо всіх „бити“. Чи не треба часом висловити подяку і признання Екзекутиві за ту працю, яку вона виконує. Вони всі працюють за дуже малі гроші. Ті гроші вони могли би дістати деінде. Часом ми навіть відбираємо від них охоту до праці, коли так їх б'ємо. Можна мати трохи похвал для них. Можна похвалити нашого президента, який мусів дістати багато часу приватити, щоб винаймати будинок. То була колосальна праця. Нашу касирку вони похвалили за те, що вона так компетентно, гарно, свої звітні здає і пише. Наш головний організатор (ми його „б'ємо“, бо праця не йшла, так як мала йти) пробував і робив все, що міг, щоб праця йшла. Що то часом не вдається всього зробити, але за це не можна дуже бити. Наш „Тижневик“ цього року дуже поправився і є більш справу, за які можна похвалити. Кожний секретар, з яким я говорила, мені казав, що пан Сохан є дійсно той чоловік, що коли ми до нього не звернемося в якійнебудь справі, то ми зараз від нього дістанемо відповідь, чи пораду. Він є той один урядник, що нас пильнує і всім нам дає поради. А подивіться на „Союзівку“. Може й хибно є деякі, але чи пан Квас не стоїть коло нас і нас не пильнує. Він тяжко працює. Чи ми знайдемо такого чоловіка, як він, щоб так все пильнував і дбав про „Союзівку“. Подумайте над тим, чи то за це не треба похвалити всіх? Дякую.

Почесний член Головного Уряду інж. Степан Куропас: Пані і Ганове. Ми, почесні члени, не маємо права голосувати, але ми маємо право заборити слово в дискусії. І я собі деякі нотатки пороби в наших нарад. Тут впади кілька разів такі слова: „нам треба серйозно подумати“, „нам треба поважно подумати“, або „нам треба серйозно застановитися“. І ці слова падали і тамтого року і тому 5 років, і тому 10 років і що з того? Нічого з цього не вийшло. Заставоюсь поважно. А ви все говорите, так як той фармер в Канаді, як його сини питали, що мають робити, а він відповів: „знаєте що хлопці? Робіть так, щоб було добре“. То не є жадна відповідь, але порада. Ви мусите в дискусії сказати своє слово, а не питатися, яка там ситуація є, менша, чи більша, що вам сказав той, чи той. То є справа Корпорації, яка має 21 мільйон доларів. Наприклад, головний контролер пан Скальчук нам подав дуже докладні інформації відносно дев'яти резолюцій, які не були виконані. Тепер цікаво було би знати, яка була причина, що ці резолюції не були виконані. Бо можуть бути причини. Наприклад, 6-та резолюція, щоб для Канади коначно заангажувати двох організаторів, а Екзекутива цього не зробила. Не зробила, бо не могла знайти відповідних кандидатів. Бо хто звідси туди поїде? Чи пані Ульяна має їхати до Канади і шукати за кандидатами на організаторів, чи пан Лісогір? Ви, в Канаді мусите підшукати і дати рекомендацію: прошу, ми знайшли таку людину і т. п. Те саме, коли йде про Чикаго. Бо ці панове, що працюють в канцелярії, приходять до праці на дев'ять годину, а пан Лісогір часом на десять, або одинадцять, бо він зайнятий є в УКСА, чи деінде. То він не може знати, кого він має там на приміті. Якби він йому сказав, що ми підшукали кандидата, що буде працювати за таку, чи таку платню, бо він за 8 тисяч доларів не буде робити, тоді Екзекутива мусить рішати. Отже є такі причини, що з тих дев'яти резолюцій можуть відпасти дві. Раз на Конвенції один делегат був поставив такий висновок: „підішліть телеграму до Вашингтону, до фінансового департаменту, щоб вони списали зніщення доларів“. Так поставив і так було записано. Але чи могла Екзекутива це спинити? Не могла. І тому серед тих дев'яти резолюцій є і така, що їх не можна виконати, бо є якісь на це причини. Але є й такі, що вони повинні були бути виконані. Тепер Контрольна Комісія повинна нам сказати, які санкції треба застосувати за невиконання тих резолюцій. А вона прочитала і на тому кічнється. А що статут каже, що робити з тими людьми, що тих резолюцій не виконують? Яку на масте на них зброю, які санкції маєте? Чи нічого не маєте? Як не маєте, то є Статутна Комісія, яка на наступній Конвенції повинна поставити якийсь додаток, „амандмент“, до статуту з поясненням, що робити з тими паннами, що не виконують резолюцій. Інакше вони не будуть мати страху. Наприклад, головний контролер о. Іван Ващук каже, що „я контролював „Свободу“, я був один на контролі“. То, мій приятелю, я 25 років був на контролером і я знаю, як то є. Шевченко писав таке: „і я колись дівувала, тес-тих знаю“. І я колись дівувала 25 років. Отець Іван Ващук сказав, що календар — альманах приготується до друку. Він повинен був з місця сказати: перестаньте друкувати, бо то є пів року запізно. А він лише сказав, що приготується до друку. І питання є, чи приготується, чи ні, але треба йому вірити, що він сказав, бо якісь документи на це є. А головний передсідник сказав, що, як редактор Драган скочо, то зробити, бо календар повинен бути і він признає і між іншим — чекає до 1-го грудня. А як того не буде, то що? Які санкції на це? Тепер, коли ходять про моргедні, ми все чуємо за той Бронкс. То є важкі справи, які треба допильнувати. Один дід відписав, другий дід відписав. Що сталося? Коли ці моргедні були давані? Я хотів би спитати пана Фліса, чи то є з тих часів, коли я був заступником головного передсідника? Як не раз і не два сварився з паном Лісогіром і його попереджував, щоб не давати. Ми тепер не сваримося, ми є приятелями, але чи то є з тих часів? Я тоді все попереджував, щоб бути обережними, а я все казав, що я Чикаго знаю і за Чикаго гарантую, а Нью-Йорку я не знаю... Та само пан Лісогір говорить, що Джерал Сіті розбудується, що ми там побудували на „Ексквудж Плейс“ свій павільйон і що кораблі там їздять... Та ці кораблі ходили

вже тоді, як я до Америки приїхав, а люди сиділи на куфрах... Тепер мені неясно, бо кажу так, і д-р Фліс каже, що ми мали за останній квартал 63 тисячі доларів чистого доходу. Приймемо до відома, що так є, бо так говорив заступник головного передсідника, а він знає, що говорить. Але, тепер, як то погодити з тим, що від 1973 року нам не є заплачені відсотки. Як ми маємо 63 тисячі доларів чистого доходу, то хто нам заплатив заздалегідь відсотки за 1974, -75 і -76 роки? В системі УКСА УНСОЮЗ грав важливу роль і має свою питому вагу. Якщо так є, то він повинен мати більшу репрезентацію. Я не знаю, хто з контролерів, чи головних радників, крім д-ра Богдана Гнатюка, є членом Екзекутиви УКСА. Я думаю, що ми повинні мати більше наших представників. Справа редактора Драгана: Я вважаю, що він 32 роки працював в редакції і за той час процесу не було жадного, нас процес нічого не коштували. Від коли померли Чубатий і Стоцький, ми процесу не мали — процесувалися все два професори. Нас це коштувало, як вони жили. Але то не була справа „Свободи“, то була справа тих професорів. То чому тепер понав в конфлікт головний редактор з головним передсідником? Я щойно вчора дістав звіти і почав їх читати, а тут кажуть стоп, не читай. Я не маю читати? Десять зробили в кулоарах нараду, там поговорили і кажу, що треба втихомирювати. Чому втихомирювати? Я думаю, що як є якась проблема між ними двома, як була між головним передсідником і д-ром Ярославом Падком, то її дискутували навіть на Конвенції. Та то треба „бити“ зараз, бо то, що, мовляв, треба бути тихо, то справи не поладжує, то лише цю справу продовжує це на один рік. Якщо є важні причини, а Контрольна Комісія подає, що є важні причини, то треба їх обговорювати, щоб всі члени Головного Уряду про це знали. А тепер ви кажете, що про цю справу тепер не вільно говорити, бо ми будемо говорити в кулоарах і ми вам скажемо, як ми її поладуємо. Я не думаю, що це є добрий спосіб так цю справу поладжувати. Тепер, як редактор Драган сказав: „Пані і Панове — мій звіт не існує“, нам треба знати, чи він свій звіт відкидав під пресією, а якщо так, то під чією пресією. І чи він це зробив з власної ініціативи? — а якщо так, то які обставини Вас змусили, Пане Редакторе, до цього? Чи сумління Ваше, чи голос „згоря“ для добра УНСОЮЗУ? Хочемо знати, чому Ви це зробили. Тепер про Комісію. Я думаю, що в нашому Союзі є досить несправильно. Якщо такі недоліки є і їх не можна усунути, то, як кажуть німці, є такий „кайзершніт“, цисарський, як як там це по українськи перекладати. То будуть знати науковці, такі як д-р Падко, голова НТШ, — він вам сказав би, як то докладно перекладати. Бо як ця Комісія з чотирьох, чи п'ятих членів прийде і скаже вам, що все є благополучно, що на фронті є мир і спокій? (На заході вже давно є спокій, а на сході тепер). Коли ходять про національну корпорацію, то раз кажуть, що це є будівельний комітет, а раз, що це національна корпорація. Кожна корпорація має свої книги, має президента, секретаря, корпоративні книги, якісь документи, бумага і т. д. Чи Контрольна Комісія бачила ці всі корпоративні документи, ті книги, чи то все є включене в союзні документи. Бо ми колись, щоб не було клопоту (за мої пам'яті) створили корпорацію „Свободи“, окрему, бо, як „Свобода“ буде мати кліпін і як хтось її заскаржить до суду, щоб Союз за це не платив. А так можна казати, що „Свобода“ є бідна і Союз мусить до неї доплачувати. І на це ця корпорація була створена. І як справа опинилася в суді, то ми казали: нічого не робіть, „Свобода“ бідна. Отже, УНСОЮЗ є відповідальний за дитину, за корпорацію того дому. Коли ми вже при „Свободі“, то я мусу сказати, що редакторів Драганів роблять кривду, наприклад, в Чикаго. І головний радний Дорошенко має рацію, коли каже, що були скарги. До мене також люди приходили і казали: Куропас, зробіть щось, бо нашою списковий кривду зробили. А я їм кажу: я тепер є ніщо в Союзі, я є тільки почесний членом. А почесний член то є щось таке, що як хтось хочуть позбутися, то зробилять його почесним членом і то з ласки Контрольної Комісії, бо як вона не порекомендує, то не буде. Але я маю приятеля Драгана, а зателефонує до нього і я вам зроблю. Я задоволю до редактора і кажу: що Ви там робите? Та Ви собі зачали з цілою дисципліною. А це є величезна територія. Від Огайо аж до Тихого Океану, а на полудні йде до Мексико. А редактор мені відповів: по цій імпрезі була згадка на першій сторінці і я чекав на допис, але його не було. Аж тепер прислав д-р Лейсено. А я йому кажу: Ви мусите помістити зараз, бо люди кричать, тероризують, що виступають з Союзом (чи вони то зробили б, то інша справа, але треба людей втихомирити). І редактор цей допис помістив. А люди знову в крик. Чому на четвертій сторінці, чому не на першій? На першій сторінці то не може йти, бо дописував під тим дописом підписується. Друга сторінка була завалена, а в підвалі це не могло йти. Третя сторінка є призначена на некрологи та інші повідомлення і тому цей допис був поміщений на четвертій сторінці. Але головний радний того не знав і в добрий вірні православний боронив католика. В нас вже тепер в Союзі нема різниці між старими і новими емігрантами, а православний боронить католика. Приймемо, що головний радний це зачепив, а католик не міг, бо не мав відваги. А тепер про сенатора Юзика. Знаєте, він є сенатором. Його тут між нами нема і тому я на цю тему не хочу багато говорити. Але він каже, що ми, американці, забираємо гроші з Канади і робимо канадцям кривду. То так воно не є. Та ж ми граші депоуємо в канадських банках, як я знаю, і я не думаю, що якась зміна зайшла. Ну, то, як він може сказати, що ми гроші забираємо і дуже мало Канаді даємо. Як би так було, то я був би перший, який протестував би проти цього, хоч я не маю голосу. Я думаю, що він на це дістане пояснення, але його звіт є такий і я хоч є проти всякої цензури, то звіт сенатора треба би цензурувати. То не пасує, як може заступник головного передсідника казати, що ми забираємо канадських гроші. Хіба би так було. Отже, сенатор не знає того, що всі гроші з Канади залишаються в Канаді. Злодіяства немає. Пан Геврик говорив, що він контролював діловодство в Канаді. А знаєте, як то виглядає? Перед паном Зоричем, нашим представником на Канаду був Павло Дуда, який зараз живе у Віндзорі. Та він ці документи тримав в куферку під ліжком. То не є жадні документи, ані книги. І що там є контролювати? А тут є питання, щоб вислати двох контролерів, щоб вони відкрили цей куферок і подивилися на ці „корпоративні папери“. Ви є директорами цієї корпорації, яка має понад 41 мільйонів доларів і як ви щось говорите, то ви мусите знати, довідатися, спитатися і т. п. Тепер тим представником на Канаду, чи як там його звуть „чиф ейдент“ з пан Зорич. Він ним був перед тим, але тому всім років його пан Лісогір злікував. Пан Геврик каже, що він вже поправився, а пан Лісогір каже: „я дуже перепрошую, я зробив помилку“, і взяв назад пана Зорича. Вже винайняли льокаль на канцелярію, а це значить, що Канада є на добрій дорозі. Я ще хочу деякі справи зачепити, а іменю: наша Екзекутива засідає щодав місяці, чи щотири місяці — залежить, як їй треба. Я заважачу, що вони лише в останньому часі говорили про союзних сенаторів. Та, панове, поставте на програму справу сенаторів, справу побудови дому для сенаторів. Пан передсідник тут минулого року говорив, що щось в цій справі будуть робити і я вірю, що будуть робити і цю справу пильнувати. Але поставте на порядок нарад, щоб Юзик і другі знали. До вашого відома подаю, що вже не існує так звана „лончо-

ва ексекютива", де разом ходили їсти, а Славно не ходив, бо він приносив полуночник з собою, а другі їли вареники і рішали справи. Отже, тоді Ексекютив повинна сказати: гей, та треба щось з тих старих говорити. Вони про це не говорили і я хотів би знати — чому не говорили. Вони цієї справи не поставили на порядку денному і тому я думаю, що зовсім не читали і не читали того, про що я писав у „Свободі". А я вірю, що вони читали. Контрольна Комісія нам сказала: „Ройдрод Компані" не платити нам відсотків від наших боргів. Колиш, як я був контролером, то я боровся з доктором Кіббесом, щоб ми ці борги продали, бо вони нам роками жадних відсотків не приносили. І ці борги не є продані до нині. Ну, нащо тримати аж до цього часу, доки ці борги дозріють, щоб дістати назад свої гроші. І прийшла інфляція і з тих 140 тисяч зробилася половина. Пан Гавриш сказав, що ми тому падаємо в членстві, бо була велика криза і що був ювілей 100-ліття поселення, та що це перешкодило нам в організуванні нових членів. Я хотів би, щоб він мені пояснив, як то може бути, що такі імпреси, як 100-річчя поселення, перешкоджають в роботі. Я думаю, що навпаки, такі імпреси, великий рух, пікніки, ви бачите людей — це все сприяє в праці, а не тоді, як люди сидять на печачах. Або він каже, що ті молоді люди говорять, що вони є горді за своє українське походження. Якщо вони є горді, то нехай вступають до УНСоюзу. Але, якщо вони є лише горді на словах, то тоді інша справа. Пана Гавриша титулюють „організаційний віцепрезидент". Ми такого титулу не мали і без Конвенції не можемо мати. Пан Релета є досвідчений революційний, бо він... Хто? То не пан Релета? То пан Дідок? Добре, він каже так: не дай Боже внести яке-небудь застереження на засіданні Головного Уряду. Добре, пан Дідок признає, що це його слова. То є сильні слова. Якщо так є, то ми йдемо вдало і я питаю, як далеко ми будемо йти? Пані і Панове! Я на самому початку сказав, що над всіма справами треба серйозно подумати, над ними застановитися і аж тоді про них рішати, бо інакше люди скажуть: ну, вони там поїхали, дістануть по 75 дол. денно дістати (десь доводилося, що нам тут платять, а я все казав, що ми тут майже за ніщо сидимо). Отже, за тих 75 дол. треба людям щось дати. Навіть почесні члени дістануть по 75 дол. Ви принаймніште маєте якісь звіти. Ми маємо якусь комісію, маємо мати якісь бенкет, та якісь звіти ми також мусимо дати, мусимо оправдати своє існування. Дякую.

Головний радний Василь Дідок: Пане Председнику, Хвальний Головний Уряд. По таких словах пана Куропаса дуже важко говорити, бо він дуже гарно говорив і затворив багато справ. І тому, що я беру, так би сказати, участь у злій частині нашої дискусії, бо багато справ, які я собі був начеркнув і про які я хотів говорити, були вичерпані, не було би сенсу їх ще раз повторити. Однак, треба би сказати, що коли йде мова про Канаду, то було дуже багато також, чи інших висловів і ми насправді вдячні, що кінець-кінцем, я сказав би, вже трохи серйозно до того підходимо. Я особисто дуже тішуся, що відносно Канади робиться вже деякі заходи і кажуть одні, що канцелярія вже є, а другі кажуть, що вже є всі поліції, але канцелярія ще нема. І хоч я тим тішуся, то рівночасно жалую, що також є у звітах і пан председник каже, що Канада стоїть дуже бідо. І ми свідомі того, що Канада стоїть бідо. Не тому біда, що біда, бо така біда не є, але мабуть тому, що були на це якісь причини. Які вони, ці причини, були, то багато з нас, Пані і Панове, знаємо і про ці причини червоне світло було даване попередньо. Безперечно, треба би сказати про деякі речі, так як тому, що були питання і ці питання були порушені вже в дискусії. То я може сказав би ще й так, я розпочав би словами нашого сенатора Юзика, який каже так: „Я розумію, що буде канцелярія". Я відповім: але я не розумію, чому що канцелярія так треба і до сьогодні було робити в тайні. Бо тому, що і я є співвідповідальним за цю канцелярію, тому, що це є на терені Торонто, на терені, де Союз має основну частину членства, в місті, де була колись така, чи інша канцелярія, в Окрузі, якої я був головою і з якої я є головним радним, а до сьогодні, ідучи на ці наради, за винятком, кажу, короткої згадки про це в „Свободі", про це нічого не знав. Дуже часто говориться про Канадське Представництво, говориться про відповідальність і т. д., але коли приходиться про інші справи говорити, то тоді вже головних радних не бачимо. Те саме було цілий рік в інших ділянках. Торонто, хоча хтось того, чи не хоче, на сьогоднішній день і сьогоднішній час, є певним центром українства. В Торонті відбуваються різні з'їзди, люди приїждять, радять і навіть щось думають. КУК видає адресар Торонто, але в ньому не знайдете УНСоюзу. На протязі цілого року УНСоюзу не був заступлений ані одного разу на жодній імпресі, чи з'їзді. А там відбуваються з'їзди всесвітнього українського масштабу, крайового і льокального масштабу, ширших, чи вужчих. Ані один раз там його ніхто не репрезентував, ані один раз там про Союз нічого не згадував. Я думаю, що це є дуже але і може абсолютно бути причиною, і було причиною, що наші успіхи не були великі. Будучи на пленарній сесії СКВУ мені було дуже прикро слухати, як один за одним делегати вставали і докоряли, що УНСоюз не вніс ніяких членських вкладів до СКВУ. Правда, було виявлення, що ця справа є поладжена, але то було запізно. Сам факт, що були такі розмови, вже не дуже добре діяв на її обставини. Я дуже дякую головному радному д-рові Футесві, який сказав у своєму звіті, що він має, чи зробив би, для Канади пляни. Він мені обіцяв, що зробить, але сказав, що зробить тоді, як його виберуть головним председником. Я йому признаюсь, що йому ще довго прийде на це чекати, але заки це прийде, то Ви, Пане Докторе, дайте пляни. Я думаю, що треба робити пропаганду, щоб Ви погодилися і може би Ви тоді дали добрий плян, що буде роз'яснювати для Канади. Я маю питання до нашої касирки: чи всі минулорічні дотації для товариств і організацій були виплачені, а зокрема в Канаді? Бо деякі, як Пласт та інші, зверталися до мене і питались, як ці справи мають. Я вірю, що ці заходи, які робяться в Канаді, будуть мати добрі наслідки, будуть мати добрі успіхи. Я вважаю, що нема причини, нема потреби, як хтось тут заявляв, впадати в паніку. Але я вважаю, що ми повинні про всі ці справи знати, ми повинні всі спільно їх робити, бо ми про це говорили і ніхто не є в опозиції до всього, тільки ходять про те, щоб бути в курсі справи, а це допоможе ці справи легше і краще роз'яснювати. І на кінець за дуже доброю порадою пані доктор Анни Чопик, я хочу зробити одну похвалу, але цей раз якраз панам. Бо так, як Леся Українка прикрашала „Союзівку", так для нас пані членкині Головного Уряду прикрашають наші наради. І ви, Пані, напевно багато труду внесли, як відслідкували дійсно той гарний бюст Леся Українки, і я думаю, що наш цілий Головний Уряд повинен вам за це дати велике, велике признання. Дякую.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Пане Председнику, Пані і Панове. Коли ми слухаємо за різними нарадами Головного Уряду, то ми можемо робити певні закінчення. Ми знаємо, що ми приїжджаємо на „Союзівку", сидимо цілий тиждень, дискутуємо, слухаємо звіти одних, других і дуже часто чуємо одні заклики, щоб взаємно застановитися над проблемами, серйозно їх передискусувати і пізніше, правда, ми роз'яснюємося. На другий рік ми приїжджаємо і повторюємо цю саму справу. Ми

приймаємо багато реформ, ухвал і звичайно, на протязі року ці ухвали є виконані, або не є виконані. Ми приїжджаємо на другий рік і нарікаємо на Контрольну Комісію, на яку можна нарікати, що вона не дає кредиту, чи похвалу. Все ж таки ми стараємося підкреснути, які Відділи, які ділянки УНСоюзу працюють задовільно, а в яких є певні недомогання. Ми на ці речі виразно вказуємо в своїх звітах, чи поодиноких постановах, чи пізніше, правда, в спільних наших резолюціях цілої Контрольної Комісії. Ціла слабкість цієї системи, яка втворюється, є в тому, що, коли цілий ряд постанов не є виконаний, то в світлі статутних постанов не має ніде ясності, кого притягнути, еwentуально, до відповідальності. Якщо би ми переглянули статут, то ми можемо констатувати, що вся виконана алада, на основі 32 параграфу, за винятком тієї, яку нормує той статут, має належати тілу, яке називається Головний Уряд. Далше, ми знаємо, правда, що до певної міри очерк наш статут компетенції Ексекютивного Комітету, компетенції председника, далше накладала обов'язок на головного председника слідувати за тим, щоб постанови, резолюції та інші ухвали Конвенції і Головного Уряду були виконані і т. д. Але слабкість є... Безумовно, коли ми, як Контрольна Комісія, зголошимо цілий ряд резолюцій, які не є виконані, то ясно, що можуть бути на це причини. І ми самі, Головний Уряд, вже робили такі постанови, що ексекютивні урядові, коли роблять свої звіти, повинні теж присвятити цій справі увагу і повинні звітувати в своїх ділянках праці. Наприклад: в Організаційному Відділі не можна було зробити того, того, у Видавничому відділі того, а на це причини такі, такі і такі. Головний председник, маючи безумовно цілість і певні Відділи, за які він відповідає, тим більше зобов'язаний це робити. На жаль, того нема. Якщо сьогодні ми ствердили, що такі і такі резолюції (деякі, як підкреслює інж. Куропас) не були виконані, то я думаю, що ми сьогодні теж від ексекютивних урядовців дістанемо належні відповіді і від Головного Уряду залежати, яку роз'ясню в таких справах буде пропонувати: що можна оправдати, чому не було виконано, а чого оправдати не можна. І, якщо так, то якої роз'ясню шукати, бо в рамках тих статутних постанов (безумовно є багато недоговорен) є багато, правда, таких місць, що якщо нам прийшлося б їх застосувати, то було би тяжко їх відразу застосувати на тих, чи інших нарадах. Дякую.

Головний радний проф. Тарас Шмагаль: Я маю кілька питань. Перш за все це відноситься до пана председника. Я особисто був дуже розчарований багатьма справами, але я думаю, що наша акція, наші зусилля минулого тижня в Вашингтоні були успішними. Я був особисто розчарований пресою ділянкою. Це відноситься не тільки до інформації в американській пресі, яких назавгал є мало, але рівно до інформації, поданих в наших власних газетах. Останній „Тижневик", правду кажучи, мав більше звідомлень про справи етнічного характеру в Вашингтоні, як про людей, які були заангажовані і віддали свої зусилля ці зустрічі. На жаль, треба ствердити, що в цьому дописі не було навіть згадки про Клівленд поруч інших міст, з яких приїхали учасники на цю зустріч. І хоч ми там мали більше людей, то пресою ділянка була заведена. Як мені відомо, ті люди, що були присутніми, були там тільки під час одного дня. І сподівався, що наші газети нам допоможуть, а саме, що помістять спеціальні статті, про які ми могли б говорити під час наших засідань. Але це, на жаль, не сталося. Мені цікаво було б знати, чи причиною на це є те, що деякі з людей, які працюють для „Тижневика" і „Свободи" уважають себе тільки звичайними репортерами, чи проблемою стала „журналістська етика", про яку була мова вже попередньо. Якщо це правда, тоді я прошу председника й редакторів звернути на це увагу. І якщо це є правдою, як рівнож і всі нарікання, які я досі слухав відносно дописів в пресі про діяльність УНСоюзу і т. д., тоді може час нам подумати про заангажування наших людей до ділянок преси і інформації. Іншими словами, якщо ми маємо труднощі з деякими людьми через те, що вони заявляють, що „є репортер, а є журналіст" і я мушу писати вістки і новинки, а „Свобода" є незалежна газета, тоді може справді ми повинні мати наш власний штаб, який би інформував про нашу діяльність і активність. Не знаю однак, чи це є конкретна думка, але прошу вас подумати над нею. Маю ще питання до головного председника, які ми маємо пляни відносно нашої надлишки резерву. І на закінчення, що одне важливе питання до председника та Ексекютивного Комітету. Наступний рік — це конвенційний рік і те, що я маю сказати, не відноситься до деталей справ Конвенції. Я казав би, щоб головний председник і Ексекютивний Комітет назвали статутну комісію для розгляду окремих справ. Дякую.

Заступниця головного председника Марія Душич: Пані і Панове. З нами на залі є панство Михайло і Анна Торник з Савтворт, Конн., які є членами 91-го Відділу УНСоюзу у Мек Кіз Рак, Пенсильвенія. Вітайте Дорогі Панство і чуйтеся, як в себе дома.

Головний радний Євген Іванців: Я маю декілька запитань. Перше, з в справі резолюції Комісії Молоді з минулого року і я хотів би знати, чи в цій справі щось зроблено? Перша резолюція була про курс для молоді на „Союзівці", щоб заохотити її брати активну участь в праці УНСоюзу. Друга резолюція була, щоб УНСоюз дав підтримку акції оборони людських прав. Очевидно, ми знаємо, що ми зробили тому два тижні у Вашингтоні, але чи Союз давав моральну і матеріальну підтримку різним комітетам і організаціям, які активізували цю справу. Третя резолюція була, щоб Головний Уряд започаткував творення молодечих Відділів при Окружних Комітетах, щоб притягати українську молоді до активності і праці для УНСоюзу. Четверта резолюція була, щоб Головний Уряд уділяв стипендії студентам адміністративної економіки і журналістики та ставився про те, щоб ці члени по закінченні студій ставали на працю в Головний Канцелярський УНСоюзу та у Видавничому. Котрі з цих резолюцій були виконані? Хочу погратувати „Українському Тижневикові" за нову форму та зміст. Я закликаю, щоб змінений „Український Тижневик" був задовільно і прихильно прийнятий громадою. Що цікавить мене, це те, що наш головний председник поінформовав, що число передплатників зменшилося на 18 відсотків серед наших членів, а редактор Снйлик заявив, що число передплатників „Українського Тижневика" потрійно збільшилося. Я свідомий того, що навіть особи, які не є членами УНСоюзу і не є українцями, передплатують „Український Тижневик". Але ми не маємо точних цифер, щоб можна зорієнтуватися, чи це „потрійне збільшення" репрезентує число 30, чи 100, чи 300. Слідуюча справа — це кошти. Наш головний председник повідомив, що згідно з думкою фактивних, видавничих кошти з часом повинні являтися менше ніж кошти друкарського приладдя. Однак, я цікавий, чому ми ще до того не дійшли? Четверта справа відносно газети, де дефіцит на суму 304,000 доларів, тобто 49,000 доларів більший, як минулого року. Я обчислю, що УНСоюз субсидує 54 відсотки видавничих коштів і тому мені цікаво, чи запланована якась контрола? Наші субсидії „Свободи" збільшилися на 4 відсотки від минулого року, і коли пропоришмо так далше будуть

збільшуватися, то короткі ми osiąгнем 60-65 відсотків коштів. П'ята точка пов'язана з тим, що „Тижневик", що від 1965 року зменшилися в нас платні оголошення. Чи є якісь пляни, щоб збільшити платні оголошення і в цей спосіб довести до того, щоб сама газета, а не УНСоюз, покривала в більшості кошти свого видавництва. Я свідомий, що видавничі кошти чим раз більші — папір, платні працівників, адміністративні видатки, але хтось мусить зайнятися оголошеннями і то оголошеннями з-поза громади. Велике число українців передплачує нашу газету до більшості осередків і немає причини, чому ми не могли б платити оголошень з американського середовища. Моє питання — чи це є в пляні і чи є така можливість, щоб вислати в цій справі в американське середовище людей, які є нашими кореспондентами? Дякую.

Голова Контрольної Комісії м-р Іван Геррик: Я маю два питання до пана Гавриша. Переглядаючи протоколи з засідань Ексекютивного Комітету в часі контролю і заважало, що в жадному з них не було згадки про асистента головного організатора, про якого ми всі говоримо і про це говориться в резолюціях. Чи пан Гавриш ставив це питання на засіданнях Ексекютивного Комітету? І друге питання: пан Гавриш в своєму звіті згадав, що нема охочих на витравковій полісії, які ми даємо вже декілька років для дітей. Які причини? Чому нема охочих?

Головний радний Іван Олександровський: Пані і Панове! Перш усього я хотів би затворити справу будови нового мотелю на „Союзівці". Про це ми вже, здається, дискутували минулого року і вніесли ухвалу, щоб такий мотель побудувати. На мою думку, такий мотель є дуже потрібний з різних причин. Перше, що, маючи такий мотель, ми могли б дістати більше членів, головню, з рядів наших професіоналів, а друге — різні організації частіше відвідували б тут свої з'їзди. Я це знаю з практики, бо мене у Філадельфії все запитують про члени наших товариств інженерів і лікарів. За останніх 25 років „Союзівка" майже не змінилася. Правда, ми тут щось переробилимо, наприклад старі будинки, чи кімнати, але це є далеко від модерних устаткувань такого ресорту, яким є нині „Союзівка". Я знаю, і ви всі знаєте, що тут нема телевізорів в кожній кімнаті, нема холодуильників і т. п. І тому я дуже апелую, щоб Ексекютивна це цього року поробила заходів для будови такого мотелю: порозумітися з архітектором, вибрати плян і приступити до будови. Друга справа, яка є теж дуже важною, це справа будови дому для сеньйорів на „Союзівці". Про це вже ми передбачили сьогодні говорили. У Філадельфії ми маємо молодого, дуже здібного архітектора Зенона Мазуркевича, який вибудував т. зв. „Поліш Шрайні" за двадцять п'ять мільйонів доларів. Подібні діми він проєктує тепер в чотирьох містах Пенсильвенії. Було би добре, якщо б якийсь дия Ексекютивна приїхала до Філадельфії і подивилася. Цей дім має все, що потрібно для старших віком людей, які є тим дуже задоволені. І туди не раз заїжджаю і подивлюю, що він зумів про це все так подбати. Там висвітлюються фільми, приїжджають актори з програмами, там відбуваються всякого рода наукові вечори. Мешканці цього дому мають час заповнений і мають всі вигоди, які є потрібні власне для такого дому. Пан Мазуркевич, як мені сказав, вже декілька разів запрошував нашого председника, щоб приїхав і подивився. Вийжджаючи на посвячення церкви в Чикаго, він сказав, що побудова такого дому на „Союзівці" є можливою і це нічого не коштувало б. Значить, з його зв'язками, бо він має зв'язки з федеральним урядом, і через нього можна б отримати гроші на будову такого дому. Тому ми сьогодні повинні зробити рішення, що ми такі діми будувати, і доручити Ексекютиві, щоб вона тим зайнялася. Одна і друга справа є важною, зокрема, я знову ж підкреслюю, це нам допоможе у приєднуванні членів. Якщо б ми мали сьогодні такий дім для наших сеньйорів, то напевно знайшовся б багато охочих сюди приїхати жити. До них напевно приїждили б їхні діти і внуки, значить, ми мали б постійний зв'язок з людьми, з живими людьми, яких ми могли б вписувати в члени УНСоюзу. Професія: молоді нині їде деінде, бо на „Союзівці" нема місця для всіх. Забагато людей відсилається додому. На більшій з'їзді тут також місця нема. Отже, ці всі мої аргументи ми повинні сьогодні взяти до уваги і вніести відповідні рішення і доручити Ексекютиві, щоб вона в тому напрямі поробила відповідні кроки. Я хотів би ще порушити іншу справу, це може непряма справа, але я вважаю, що це є моїм обов'язком про це сказати. Як ви знаєте, я працюю організатором. Одного року краще, другого слабше. Це все залежить від обставин, але я ніколи не був позаду. Працюю роками так, як та машина. І мені дуже неприємно, зокрема на наших річних засіданнях, ставлення деяких наших головних радних до дуже серйозних справ, а зокрема до організаційного сектора. І саме ця причина примушує мене зайняти до цієї справи становище. Кришка, сперта виключно на демагогії, мене обурює і тому я мушу дещо сказати. Цей плач над упадком членства в УНСоюзі нагадує мені плач вояка, що з'їв кобилу і залишив гриву. Мені дійсно тяжко зрозуміти, що мої колеги з Головної Ради, були професійні організатори, які протягом кількох років працювали активно та приєднували нових членів, розбудовували наш Союз, від року виїшли на страйк і вперто бойкотують приєднування нових членів. Яка причина ось такого їхнього рішення? На цьому сьогодні терпять Союз і терпять членство. І тому я був би дуже вдяковий, щоб вони також сьогодні відповіли, що є причиною і чому вони, які мають знання, є професійними людьми в цій ділянці, які давали членів, перестали вперто давати тих членів? Дякую.

Головний председник Носин Лісогір: Я хочу звернутися до Контрольної Комісії, а спеціально до тих її членів, що цікавилися справами нового будинку і які вам ці справи реферували. Я хотів би їх запитати, чи вони перевірили, або чи вони можуть подати, які відсотки (то є в моїм звіті, як вони підкреслили) ми собі виплатили за позичку під час будови? Та ж ми собі виплатили вже \$547,248.02, як відсотки від позички суціль (тобто 10 відсотків). Друге питання: Чи Контрольна Комісія знає, що від 1974 року, коли ми зробили ухвалу, що не будемо собі платити відсотків, бо не було з чого платити і не було в тому році вигляді, що ми в короткому часі зможемо собі ці відсотки платити, ми не платили собі відсотків. Во то так само важне. Ми кажемо, що председник не звітував, що є залеглі відсотки на позичку УНСоюзу. Я хочу тільки ствердити, що то не жадні залеглі позички, бо ми то одобрили, що ми собі не будемо рахувати відсотків. То є в наших рекордах. Ясно, що ми можемо сказати, що ми помилилися, що ми не мали права цього робити, що ми мусимо рахувати ці відсотки. Але я думаю, що це не є „фер". Або ми представляємо правильний образ, або не говорим нічого. Ми знаємо, що відсотки є різні. Якщо ми не можемо дістати 10 відсотків, ми мусимо локуювати інвестиції на 7 1/2 чи 8%, навіть менше, залежить від інвестицій. І не є святим те, що ми колись казали, що наша позичка на дім має принести нам 10 відсотків, що такий відсоток масмо фактично дістати. Ситуація міняється і тому не можна винувати за цю зміну Ексекютиву. Дякую.

Заступниця головного председника Марія Душич: Тепер попросу головного радного Євгена Іванців віді-

Пластові Наради

Дня 17-го грудня 1977 р. в Нью Йорку відбулися під проводом пл. сен. Андрія Миши наради Крайової Пластової Старшини і старшини пластових станиць та голів Гуртків Пластриату. Наради можна поділити на три частини. Перша частина — це був панель під проводом пл. сен. Мирослава Лабуньки з насвітленим деяких важливіших справ в Пласті. І так — пл. сен. Іван Головінський говорив про те, що всі дія і праця Пласту побудована на взаємному довірі, допомозі другим, на пошани людської гідності. В дійсності — середовище не створює обставин, в яких могло б успішно розвиватися братерство — все довкруги підсилює самолюбство. Тому завдання пл. виховників і провідників важливе і нелеге.

Пл. сен. Ірина Куровицька говорила на тему відношення Пласту до української організованої громади, підкресливши, що ціль Пласту є виховати саме доброго українця громадянина, який буде практикуючим християнином, який підтримує своєю Церквою матеріально і морально, який є амбасадором України на зовнішній української громади, який своїм знанням і прикметами допомагає створити якнайкращу українську громаду, де він не був би.

Пл. сен. Ярослав Федун — насвітлив важливість підтримки і більшого зацікавлення українських банками, кредитівками та забезпечення установами. Треба інформувати молоді та заохочувати до членства, бо всі ці установи мають колосальні можливості розвитку і також зможуть стати частинно фінансовою базою Пласту. Дотепер — тільки у формі копія діставав Пласт фінансову підтримку від українського громадянства, а Пласт потребує її щораз більше і має право апелювати до української громади.

Пл. Христі Овад поінформувала про різні можливості стейтвоту та федеральної допомоги. При цій нагоді заважала, що Пласт маючи велику кількість вишколених виховників міг би подумати і про переведення таборів для дітей, які не належать до молодечих організацій, і які не говорять по-українськи, але є українського походження.

Пл. сен. Наталка Савицька говорила про важливість друкованого слова — книжки і журналі у вихованні молоді. Покликує члени на вичерпну доповідь Марти Тарнавської про незарядний стан українського слова, сконстатувала, що і Пласт мало робить, щоб поставити хоча б свої власні видання на одне з перших місць. А Пласт видає такі два важливі журнали, як „Готуєш" для дітей 7 — 11 років життя та „Юнак" для юнацтва, як також „Пластовий Шлях" для дорослих пластунів, та журнали для пл. виховників — „Вдору" з юнацтвом та „Вогонь Орліної Ради". Однак, хо-

тати текст пропонуваної телеграми до сенатора Роберта Дола і конгресменки Міллсент Феняк з підтримкою їх резолюції в обох палатах Конгресу у зв'язку з Гельсінкським договором у справі людських прав.

Головний радний Євген Іванців (читає): „Український Народний Союз, який охоплює 88,000 американців українського походження, організованих в 400 Відділах по цілих З'єднаних Штатах, гратує Вам за внесення Сенатської Спільної Резолюції ч. 24 (Спільної Резолюції Палати Репрезентатів ч. 221). Конечним є, щоб З'єднані Штати вимагали додержання повного порядку нарад, який включав би представлення і вичерпну дискусію всіх порушень Гельсінкських угод, з особливу увагою до порушення цих угод в Україні. Участь членів Комісії для справ безпеки і співробітництва в Європі в суттєвих і підготовчих засіданнях є конечна, щоб забезпечити, що відповідні аспекти Гельсінкських угод будуть продискутовані в Београді. Ми закликаємо всіх наших членів негайно сконтактуватися із своїм конгресменом і обома сенаторами і вимагати від них підтримки цих резолюцій.

Ми дякуємо Вам за Ваші турботи і працю в користь наших братів і сестер в Україні і надіємося на Вашу дальшу підтримку для справ свободи України і пошанування основних людських прав всіх народів". Текст телеграми, що його запропонував головний радний Євген Іванців від імені спеціальної комісії, обраної Головним Урядом, одобрено одностайно та вирішено негайно її передати сенаторові Робертові Долені та конгресменці Міллсент Феняк.

Заступниця головного председника Марія Душич: Пані і Панове! Ми вичерпали листу дискусії і тепер приступаємо до відповідей на поставлені запити. Як першого попросу до відповідей головного председника.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

НАРАД ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в середу, 28 грудня 1977 року в приміщенні
Головної Канцелярії УНСОЮЗУ в Джерзі Сіті.

Участь в засіданні взяли: головний передсідник Йосип Лисогір, заступник головного передсідника д-р Іван Фліс, заступник головного передсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Степан Гавриш і головний редактор Антін Драган. Головний директор для Канади сен. Павло Юзич виправдав свою несприятливість труднощами із літаками, які несподівано заїхали.

Головний передсідник Йосип Лисогір відкрив нараду цього засідання о год. 12.40 по полудні та запропонував порядок наради. На пропозицію заступника головного передсідника д-ра Івана Фліса, доповнену головним передсідником Йосипом Лисогіром, вирішено включити до точки „різне“ звіт Йосипа Лисогіра з його діяльності в УККА та СКВУ, як представника УНСОЮЗУ. Після цього на пропозицію заступника головного передсідника д-ра Івана Фліса, що її підтримав заступник головного передсідника Марія Душник, прийнято одностайно наступний порядок наради:

- 1 Відкриття засідання.
- 2 Затвердження протоколу з попереднього засідання Головного Екзективного Комітету.
- 3 Звіт членів Головного Екзективного Комітету.
- 4 Звіт головного редактора „Свободи“.
- 5 Затвердження дивиденди, яка буде виплачена в 1978 році.
- 6 Проголошення 29-ої Конвенції, яка має відбутися від 22-го до 27-го травня 1978 року в Піттсбурзі, Па.
- 7 Конвенційна членська кампанія.
- 8 Різне.
- 9 Закриття наради засідання.

2. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ 3 ПОПЕРЕДНЬОГО ЗАСІДАННЯ Г.Е.К.

На пропозицію заступника головного передсідника д-ра Івана Фліса, що її підтримав заступник головного передсідника Марія Душник і головний касир Уляна Дячук, затверджено одностайно протокол з попереднього засідання Головного Екзективного Комітету, яке відбулося 10-го листопада 1977 року.

3.ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Звіт головного касира Уляни Дячук

Головний касир Уляна Дячук поінформувала на початку свого звіту про інвестиційні кроки, пороблені згідно з рішеннями Головного Екзективного Комітету у складі чотирьох його членів затверджених в Головній Канцелярії:

Закуплено бонди:

100 M New York State Electric & Gas Co.	8,625 due 11/1/2007	8,5927	100,375.00
80 M Ontario Hydro	9 1/4% due 1/6/2004	9,0244	80,200.00
100 M Kansas City Power & Light Co.	8,50% due 11/1/2007	8,4158	101,000.00
50 M Union Electric Co. of Missouri	8 5/8% 12/1/2007	8,7408	49,337.50
75 M Province of Ontario	8,75% due Jan. 5, 2008	8,7500	75,000.00
50 M Province of Saskatchewan	9% due Febr. 1, 2002	9,1603	49,125.00

Бонди, які дозріли, або були відкриті:

40M Public Service Co. of Indiana	3 1/8% 11/1/77		40,000.00
55M Province of Ontario	3% due 11/15/77		55,000.00
40M New England Telephone & Telegraph	3 1/4% due 12/15/77		40,000.00

Удано гіпотечну позичку:

1059 1000 Tahoe Terrace, Cincinnati, Ohio			21,000.00
---	--	--	-----------

На пропозицію заступниці головного передсідника Марії Душник, що її підтримав заступник головного передсідника д-р Іван Фліс та головний організатор Степан Гавриш, затверджено одностайно інвестиційні кроки, про які здала звіт головний касир Уляна Дячук.

Після цього головний касир Уляна Дячук приступила до дальшого звітування:

На кінець листопада ц. р. майно УНСОЮЗУ виносило суму \$42,296,600. Приспущаю, що на кінець 1977 р. майно зростає ще до суми, приблизно \$42,370,000-42,400,000. Впродовж 1977 року майно збільшилося на суму \$1,146,118, що було на \$105,000 більше чим за цей самий час рік раніше. Показником росту нашої організації є сума одержаних членських вкладок. Тому ми дуже за нею слідкуємо і її аналізуємо.

Загальна сума зібраних вкладок по листопад дала \$2,764,786.87, на \$10,000 більше чим сума зібраних вкладок рік раніше. Щоб досягнути суми впадчих вкладок з 1976 року, в грудні повинні ми отримати ще \$260,697.70. Досі у грудні вплинуло вкладок на суму \$92,714. Бракує ще \$167,983.

На початку грудня ц. р. присвячено багато часу Відділам, які з певної причини з'являлися з вилатою місячних рахунків. Крім листів-пригадок, які нормальним вислано дві рази в місяць, я старалася зв'язатися телефонічно з секретарями всіх спізнаних Відділів, чи з членами Управл. На жаль, маємо декілька Відділів, яких секретари хворіють і не є в силі збирати і на час вислати нам вкладки (257, 408, 281, 147, 361). Також старалися ми вислати спізнаним Відділам рахунки за кілька місяців нараз, щоб в цей спосіб допомогти їм наздигати спізнання. Звичайно робимо це у випадку менших Відділів. Подібні заходи робилося в справі довжиків за гіпотечні позички.

У цих наших стараннях багато перешкоджав нам святочиний час, коли пошта через перевантаження святочиними побажаннями чи висилками, доручує листи з великим опізненням. Найдовше забирає листам дійти до нас з Провінції Квібек, хоча пошта надана у Торонто також натрапляє на затримки. Рік цей кінається в суботу, коли банки є зачинені і тому платити можемо приймати тільки до п'ятниці включно.

Приготовляємо до висилки нашим членам чергові відсотки від боргових зобов'язань у висоті понад \$90,000 платні на перший день січня 1978 року. Отримають їх власники позичок у висоті \$5,000 і вище. В 1977 році виплачено членам відсотків від боргових зобов'язань на загальну суму \$271,866, банкам \$162,115, а УНСОЮЗОВІ суму \$241,400. Сума всіх боргових зобов'язань досягнула суму \$5,116,000. Впродовж 1977 року члени позичили нам своїх ошадностей на суму \$2,691,000, що є конкретним живим довір'я до цієї установи. У банках мали ми ще позичених \$1,130,000. — Озгідно на дуже багато запитів, чи приймаємо позички від членів, приспущаємо, що в перших двох місяцях чергового року виплине ще багато таких позичок, що допоможе нам сплатити банкову позичку у 1978 році.

З початком грудня ц. р. вислано звернення та збіркові листи до всіх Відділів в Америці, з проханням, щоб вони перевели збірку поміж членством, а також зложили

пожертву від Відділу на працю Інформаційного Бюро УККА у Вашингтоні. Досі повернули збірки листи вже 6 Відділів, які дуже жертвенно відгукнулися на наш заклик. Сподіємося, що більшість Відділів порушить цю важливу справу на своїх Річних Зборах, які відбуватимуться в більшість у січні 1978 року.

На підставі домовлення зробленого на Красній Господарській Раді, всі чотири Братські Союзи зобов'язалися зібрати на працю Інформаційного Бюро суму \$5,000. Я є певна, що УНС виконає свої зобов'язання.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

За 11 місяців 1977-го року придбали секретарі та організатори 3,075 нових членів, а вже в грудні до дня цього засідання наспіло до Головної Канцелярії 437 аплікацій. Є вигляд на те, що число нових членів у грудні переїде 600 і такий успіх дає нам надії на закінчення 1977-го року без втрати у загальному числі членів. За станом з кінця листопада УНСОЮЗ вже втратив за 11 місяців на чистоту 265 членів, але із прибутком понад 600 нових членів у грудні по відтінненні втрат (супердованих, померлих, згрозелених і дозрілих до виплат грошом), яких сподіємося мати біля 360, є ще можливим, що чистий прибуток в числі загалу членства у грудні покриває втрату. В активному членстві нарахував УНСОЮЗ на кінець листопада 67,462 членів і мав за 11 місяців 1977-го року втрату на чистоту 867 активних членів. Загальне число членів за станом з кінця листопада 1977-го року виносило 87,464, в тому 22,661 в деп. молоді, 58,319 в деп. дорослих та 6,484 в деп. акцидентового забезпечення.

Впровадження в життя нова класа забезпечення в половині листопада принесла нам тільки 6 аплікацій цієї класи, але вже в грудні наспіло досі таких аплікацій на класу TP-65 забезпечення понад 25 і буде їх напевно ще більше до кінця місяця та року. Причина малих чисел цих аплікацій класу TP-65 в тому, що секретарі та організатори кладуть при кінці передконвенційного року найбільший натиск на дорослих членів, щоб ними доповнити числа повноправних членів для управління та вибору делегатів на Конвенцію. Тому і можна було сподіватися більшого поживлення в продажі класу TP-65 по новому році. Ця класа повинна бути більше популярною, як введені в нас понад десять років тому класи термінового забезпечення T-5 та T-10, грошом яких маємо в дану пору всього 269.

Рекордний Відділ вже розіслав із розметами на грудень формуляр на складі нових урядів Відділів, річні збори та вибори яких повинні бути переведені, згідно з постановами нашого статуту, до кінця березня 1978-го року. В першому числі „Свободи“ у 1978-му році буде поміщене проголошення 29-ої Конвенції та повідомлення, що вибори делегатів на цю Конвенцію повинні відбутися по Відділах від 2-го січня (дня проголошення) до 3-го березня 1978-го року. Повноважності для делегатів і заступників (по два формуляри для кожного) будуть розіслані Відділам із розметами на січень для такого числа делегатів, до якого управноватиме Відділи стан повноправних членів з 31-го грудня 1977 року, тобто тих членів, які будуть поміщені на виказах за січень. Відділи мають до десяти днів після виборів переслати Головній Канцелярії вже вповнені повноважності, по одній для кожного делегата і заступника, а Головна Канцелярія тоді перешле кожному делегатові лист із привітанням з нагоди вибору та друку на замовлення приміщення в готелі Піттсбург Гілтон.

Протокол річного засідання Головного Уряду вже починаємо публікувати: в сьогоднішньому числі „Свободи“ появилася його перша частина.

До членів Головного Уряду будуть вислані на днях листи з проханням надіслати свої конвенційні звіти, остаточний рецензії для доручення їх Головній Канцелярії до 31-го березня 1978 року, тому що всі звіти мають бути відруковані у формі книги конвенційних звітів та переслані перед початком Конвенції всім делегатам.

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша, що її підтримав заступник головного передсідника Марія Душник, прийнято одностайно звіт головного секретаря Володимира Сохана.

Звіт головного організатора Степана Гавриша

У звітному часі придбано вже 3,475 нових членів, забезпечених на загальну суму \$8,879,000. З 3-го від січня по листопад придбано 3,075 нових членів, забезпечених на суму \$7,945,000, а від 1-го до 27-го грудня придбано 400 нових членів, забезпечених на суму \$934,000.

По день 27-го грудня вже виконали свою квоту на 100 відсотків чотири округи: Вінніпег (голова м-р Іван Гервиз), Шамокі (голова Тимко Бутрей), Вілкс Беррі (голова м-р Роман Дяків) та Клівленд (голова інж. Іван Фур). Округи, які виконали квоту на 75 і більше відсотків (але менше, як 100%), це: Лігай Веллі — Аллентаві (голова Анна Гарас), Монреаль (голова Текля Мороз), Філадельфія (голова Петро Тарнавський), Піттсбург (голова Андрій Джула), Джерзі Сіті (голова Степан Островський), Бостон (Василь Митован) і Сиракузи-Ютика (голова Микола Павлів). Найбільше число нових членів здобули округи: Філадельфія — 407 членів, Чикаго — 389, Клівленд — 325, Нью Йорк — 292 та Детройт — 171. Серед секретарів Відділів найкращі досі успіхи досягнули: Михайло Ольшанський (В. 51) — 100 членів, м-р Іван Гервиз (В. 445) — 68, Василь Кобіто (В. 121) — 57, Іван Петрунчио (В. 78) — 53, Текля Мороз (В. 465) — 50 та Теодор Дуда (В. 163) — 50 членів. Організатор Іван Олександрський придбав досі 76 нових членів.

Серед жінок — секретарів Відділів найкращі здобутки нових членів у цьому році мають: Текля Мороз (В. 465) — 50 членів, Анна Гарас (В. 47) — 42, Марія Дейчаківська (В. 233) — 28, Квітка Стецюк (В. 25) — 27 та Олександра Дольницька (В. 434) — 25 членів.

В Канаді досі придбано 420 членів, тоді коли квота Канади на 1977-й рік виносить 700 членів. Цей здобуток 420 членів поділяється за округами ось так: Вінніпег — 147 членів, Торонто — 124, Монреаль — 100 та Ніагара — 49.

Добрі осяги у членській кампанії показали учасники нашого останнього центрального курсу секретарів та організаторів. По день 27-го грудня 26 курсантів придбали разом 276 нових членів і тільки двоє курсантів не приєднало досі ні одного члена. Організаційний Відділ розіслав в останніх місяцях цього року сотні листів до Відділів, які не мали ні одного члена, як теж до Відділів, яким треба було доповнити число членів до управління та делегатів.

Звіт заступниці головного передсідника Марії Душник

У звітному часі старалася я придбати нових членів і саме сьогодні принесла до Головної Канцелярії три аплікації. Буду старатися придбати до кінця року принаймні 10 нових членів. Мою статтю про УНСОЮЗ в англійській мові, яка була вже поміщена в журналі Союзу Українок Америки, передала я саме до публікації „Українському Тижневику“, а в коротці матиму готовий її переклад на українську мову теж для евентуальної публікації.

Звіт заступника головного передсідника д-ра Івана Фліса

З приємністю можу вас повідомити, що дві спеціальні комісії, які я очолюю, вже закінчили свої праці. Спеціальна

комісія для поладнання непорозуміння між Головним Екзективним Комітетом і головним редактором закінчила свою працю над виготовленням правильних розподілів компетенцій між головним передсідником УНСОЮЗУ та головним редактором „Свободи“. Тексти цього звіту англійською та українською мовами передаю Головному Екзективному Комітетові.

Спеціальна статутова комісія для підготовки пропозицій змін статуту та складення правильних для переведення виборів на Конвенції виборчими машинами вже теж виготовила ці матеріали в англійській мові, а їх переклад на українську мову виготовить в коротці почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падок.

Треба мені ще буде поїхати до Піттсбургу, щоб там на місці оглянути машини до голосування та устійнити деталі голосування — виборів на нашій черговій Конвенції.

На пропозицію головного секретаря Володимира Сохана, що її підтримав головний організатор Степан Гавриш, вирішено одностайно апробувати таку поїздку заступника головного передсідника д-ра Івана Фліса до Піттсбургу.

Головний організатор Степан Гавриш склав вітальні заступниці головного передсідника д-рові Іванові Флісові за прислання у 1977-му році 10 нових членів.

Звіт головного передсідника Йосифа Лисогіра

Наше господарювання фінансами УНСОЮЗУ поступав нормально. Майно УНСОЮЗУ зростає і вкладає, як сподіємося, дадуть у цьому році вищу суму, як у попередньому. Вкладки зібрані досі в Канаді зменшилися в порівнянні з попереднім роком на \$20,000. Наші інвестиції дають вищу прибуток, але і маємо проблеми із деякими гіпотечними позичками. Фінанси нашої Української Будівлі стоять значно краще. Приходи його такі, як ми їх сподівалися, а видатки менші від сподіваних. В Українській Будівлі інвестовано разом суму \$13,981,949. Чинши за винаймені в ній приміщення принесуть за звітний рік суму \$1,532,536, а всі наші видатки, включно з відсотками банкам та власникам боргових зобов'язань, виносуть \$1,142,318, так що нам залишиться на сплату позички від УНСОЮЗУ та амортизацію \$390,217.

Наші видатки в УНСОЮЗУ збільшилися в порівнянні з попереднім роком. Вони вищі, згідно зі схваленим бюджетом. Маємо теж більш організації видатки, в яких є теж платня одного нового організатора.

Рекордний Відділ працює найбільш ефективно, коли мова про службу членам та обслуговування Відділів. Кореспонденція та статистики Рекордового Відділу є в найкращому порядку і там не має жадних проблем. Маємо натомість все ще проблему поповнення персоналу Рекордового Відділу відповідними силами, щоб головний секретар міг присвятити більше часу для слідкування за змінами законів життєвого забезпечення по різних стейтах. Із апробування вже раніше трьох нових планів забезпечення ми впровадили вже в життя грамату класу TP-65, але досі продаж цієї нової класи забезпечення досить слабкий.

В Організаційному Відділі бачимо кращі осяги, як у попередньому році. Продано більше грошом життєвого забезпечення. Але потребуємо теж більше праці в терені, менше канцелярської праці, бо праця в терені може дати більше успіхів. Треба теж кращого планування та більше строгої контролю, коли мова про працю обласних організаторів. Нашою великою проблемою є далі неактивні Відділи.

В банках залишилися нам тільки \$1,130,000 позички на Українську Будівлю і ми сплущаємо суму позички в банку Фіст Джерзі Нешенел, а беремо цю повну суму позички на ще один рік в банку Комершіел-Траст Компані, який вже не вимагає гарантії бондами, тільки гарантії від УНСОЮЗУ. При цьому УНСОЮЗ теж збільшив суму позички від членів на боргові зобов'язання. Вкортці прийде час на відновлення контрактів винайми приміщень в Українській Будівлі та є можливість зміни локаторів, в тому теж одного, який платить менший чинш, на нового із вищим чиншом. Досі не винайшли приміщення для крамничі, чи ресторану має трьох зацікавлених цим приміщенням підприємців, які хотіли б мати там ресторан. З ними ведемо переговори. Паркування в нашій Українській Будівлі справляє нам проблеми, бо потребуємо ще більше місця на паркування для локаторів. Майбутність околиці Української Будівлі дуже обіщюча, бо розбудовується Свободи Парк в її сусідстві, який може мати великий вплив на розбудову цієї околиці.

В нашій Українській Будівлі хочемо вмурувати вже 22-го лютого 1978-го року таблицю із складом Головного Уряду із часу посвячення цієї будівлі. Саме тепер працюємо над виготовленням такої таблиці із іменами та прізвищами всіх тодішніх головних урядовців.

„Союзівка“ виказує збільшення приходу за 11 місяців цього року, але так само збільшуються і розходи. За рік їх приходи будуть більші в порівнянні з попереднім роком на кругло \$50,000, а видатки збільшаться на біля \$7,000. Крім цього видала „Союзівка“ у звітному році понад \$45,000 на капітальні ремонти будинків, тенісових кортів та доріг. Треба буде нам перед початком нового сезону вирішити, які мають бути ціни за побут на „Союзівці“, бо при дальшому зростанні ціни на все треба нам так господарювати, щоб „Союзівка“ не була дефіцитною. На Конвенції запропонуємо побудувати на „Союзівці“ новий готельний будинок. Приготовляємо теж плани будови дому для сеньйорів на базі кондомінію, тому що ми не отримали на цей будинок потрібних фондів від держави. Плани будуть на 80 до 100 одиниць, що дає вповні добру економічну розв'язку цієї справи.

Видання „Свободи“ не має великих змін у цифрах приходу та розходів у порівнянні з попереднім роком. Приходів буде на \$32,000 більше, а розходів на понад \$27,000 більше. Зросли в порівнянні з попереднім роком платні на пресовий фонд. Платні за Альманах збільшилися значно і вони вже досягнули суму \$20,000, тобто значно більше, як ми сподівалися. Число передплатників „Веселки“ почало знову зростати, коли ми наздигали спізнання її публікації, бо раніше число передплатників зменшувалося власне внаслідок пізнього видавання „Веселки“. Праця в друкарні проходить краще. Наші видатки на редакцію та на друкарню зменшилися в порівнянні з попереднім роком. В друкарні покращала продуктивність праці. Збільшилися видатки на адміністрацію „Свободи“ і на кореспондентів, в тому і на авторів „Веселки“. До друкарні ми закупили тому три тижні офсетну друкарську машину і її вже нам доставили, так що можна буде на ній виконувати різні праці. Маємо нарікання, що „Свобода“ поміщує замало вісток і матеріалів про союзове життя. Над цією справою треба буде нам подумати в наступному році.

Трьох нас, тобто я, головний організатор Степан Гавриш і головний редактор Антін Драган, взяли участь у 7-й Зустрічці Українських Братських Союзів у Скрантоні, де обговорювано можливість збільшення співпраці між нашими союзами. На мою думку, в ділянці життєвого забезпечення існують певні ускладнення, коли мова про більшу співпрацю і, наприклад, спільні курси для секретарів та організаторів. Натомість можлива і потрібна більша співпраця в ділянках громадській, політичній та суспільно-допомоговій. Всі учасники погодилися в тому, що нашим союзам потрібно більше людей для праці.

Приїзд д-ра Михайла Штерна та його поїздки по наших осередках для нас потрібні та дуже корисні. Все це, очевидно, зв'язане з певними коштами, які певні круги перебілюють. Д-р Штерн пропагує правильні та корисні ідеї для обох народів — українського та жидівського і ми повинні його акції підтримувати через УККА, який його спровадив і його акції плінують разом з ним. Д-р Штерн не має багато однодумців серед жидів, тому власне його

думки і плани такі цінні для нас та конечні для здійснення.

Альманах на 1978-й рік буде готовий до висилки уже в першому тижні січня. Частину його доставу від переплетника ми маємо дістати вже в першому тижні січня, а решту тижень пізніше.

Нам треба буде приготуватися із пропозиціями різних планів для відзначення 85-річчя УНСОЮЗУ, щоб предложити їх нашій 29-ій Конвенції.

Головний передсідник Йосип Лисогір предложив прохання д-ра Луки Луцева до УНСОЮЗУ, щоб видати коштом УНСОЮЗУ збірку його статей та рецензій, як за плату за написання п'яти літературознавчих книжок, які вийшли у Видавництві „Свобода“ в часі його zatrudнення там, як редактора. На пропозицію головного секретаря Володимира Сохана, що її підтримав заступник головного передсідника Марія Душник, головний касир Уляна Дячук і головний організатор Степан Гавриш, вирішено одностайно видати коштом УНСОЮЗУ книгу статей та рецензій д-ра Луки Луцева тиражем 1,000 примірників.

4. ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА АНТОНА ДРАГАНА

Від останнього засідання Головного Екзективного Комітету не було у „Свободі“ жадних таких справ і не зайшло там нічого такого, що вимагало б уваги Головного Екзективного Комітету.

В дискусії на запитання головного організатора Степана Гавриша пояснив головний редактор Антін Драган, що склад книжки Уласа Самчука вже готовий, та що тепер залишається підібрати ілюстрації і виготовити індекс, щоб можна приступити до остаточної локми.

Головний передсідник Йосип Лисогір повідомив у доповідні до звіту головного редактора Антона Драгана, що „Свобода“ доходить тепер до читачів скоріше від часу, коли друг газети починається щоденно вже в годині 9:30 ранком, а до 2-ої по полудні цілий наклад газети вже є доставлений на пошту.

5.ЗАТВЕРДЖЕННЯ ДИВИДЕНДИ, ЯКА БУДЕ ВИПЛАЧЕНА В 1978 РОЦІ

Головний касир Уляна Дячук поінформувала, що УНСОЮЗ виплатив у попередніх роках своїм членам наступні суми дивиденд:

у 1974 році	—	\$ 426,000
у 1975 році	—	457,000
у 1976 році	—	471,000
у 1977 році	—	505,000

На пропозицію головного касира Уляни Дячук, що її підтримав головний секретар Володимир Сохан, вирішено одностайно виплатити дивиденду у 1978-му році згідно з такими самими ставками і з повним зворотом вкладок від 79-го року життя, як це було у виплаті дивиденду у 1977-му році.

6.ПРОГОЛОШЕННЯ 29-ОЇ КОНВЕНЦІЇ, ЯКА МАЄ ВІДБУТИСЯ 22-го до 27-го ТРАВНЯ У ПІТТСБУРГІ Па.

Головний секретар Володимир Сохан поінформував про постанову статуту відносно проголошення 29-ої Конвенції та виборів і затвердження делегатів, які і призначуватиме Головним Екзективним Комітетом конвенційних комісій.

На пропозицію головного секретаря Володимира Сохана, що її підтримав заступник головного передсідника д-р Іван Фліс, вирішено одностайно:

проголосити 2-го січня 1978 року скликання 29-ої Конвенції УНСОЮЗУ із рішенням виборів делегатів та їх заступників до 3-го березня 1978 року згідно із чисельним станом повноправних членів із 31-го грудня 1977 року.

проголосити списки із адресами їхніх секретарів всіх тих Відділів, які за станом з 31-го грудня 1977 року мали менше, як 75 повноправних членів і цим самим не були управнені до самостійного вибору делегатів, щоб дати цим Відділам змогу об'єднатися для спільного вибору делегатів на 29-ту Конвенцію.

відбути засідання Головного Екзективного Комітету перед 20-им квітня 1978 року з ціллю затвердження обраних Відділами делегатів і їх заступників та призначення членів конвенційних Комісій: Верифікаційної, Статутної і Фінансової.

7. КОНВЕНЦІЙНА ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ

Святкування Січневих Роковин в Картереті

Посадник Картерету — Нью Джерсі д-р Іван Фенік, сидить посередині, підписує прокламацію та проголошує день 22-го січня Українським Днем; коло нього суміжні О. Кушнір і учениця української школи М. Ульгурська. (Зліва) стоять представники українських організацій та установ: Аллес, Білас, Д. Сенюк, О. Шматко, о. П. Мелех, Архиспископ Марко, Архимандрит о. В. Поспішил, В. Янів, І. Рачинський, Н. Дицибус, Б. Сенюк, В. Матлага.

Як і щороку, так і цього, 21-го січня стараннями Відділу УККА в Картереті, Н. Дж., в склад якого входять всі українські місцеві організації відзначено роковини Незалежності і Соборності. Посадник цього міста д-р Іван Фенік в присутності делегатів від поодиноких організацій, включно з місцевим Відділом УККА, що його очолював його голова інж. Володимир Янів, підписав прокламацію, тим проголошуючи день 22-го січня Українським Днем. Посадник також закликав населення цього міста приєднатися до української громади і спільно відзначити цей великий день, даючи йому нагадувати про постійну боротьбу українського народу, який, на думку І. Феніка, — колись завже у своїй власній державі.

Цього ж дня біля міського будинку Картерету зійшлася молодь СУМА, учні Школи Українознавства, члени ООЧСУ, члени члени СУА та старші громадянство, і в їхній присутності вивішено американський і український національні прапори. Посадник міста і голова Відділу місцевого УККА виступили з короткими промовами. Описав всі відповіли американський і український гимни.

Цього ж дня о год. 5-й вечора стараннями Стейтсмен Раді УККА Нью Джерсі відбувся бенкет із забавою. Не зважаючи на снігову завірюху понад триста осіб — представників різних організацій і гостей заповнили велику аудиторію української централі, залу с. Дмитрія. Сцену прикрашено американським і українським прапорами; посередині виставлено — в 60-річницю Незалежності України «Українська Держава». Молоді дівчата, одягнені у вишивані блузки, ввічливо запрошували гостей до столу. За посереднім столом засіли гості з визначного американського і українського політично-громадського і духово-релігійного світу. Інж. В. Янів

Товариство „Дністер” 361 Відділ УНС відбуде Надзвичайні Загальні Збори

В суботу 11-го лютого 1978 року, о год. 4-й по полудні відбулися Надзвичайні Загальні Збори 361-го Відділу в Українському Народному Домі в Нью Йорку, базуючись на статуті Т-ва Арт. Х стаття 23 і Арт. XXIII стаття 90, який уповноважує Контрольний Комітет скликати „Надзвичайні (Спеціальні) Збори. Збори відкриті і ними проводив голова К. К. Роман Крупка, секретарював М. Андрійко. Предсідник подав порядок нарад, який Збори прийняли без змін, подавши на письмі причини скликання цих Зборів, покликуючись на вище подані статуту. Предсідник Т-ва „Дністер” 361 Відділу УНС адвокат М. Пізнак опосередковував правосильність скликання Зборів, але Збори поставились до його заяви негативно, тобто не прийняли його заяви. У висліді цього адвок. М. Пізнак покинув залу нарад. Після цього Збори, прирешуючи порядок нарад, приступили

Роман Крупка

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

В ЧІКАГО ОРГАНІЗУЮТЬ УКРАЇНСЬКИЙ ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ

Чикаго (Д. Б. Чопик). — Як кожного року при кінці грудня, так і цього року відбувся тут річний з'їзд Американської Асоціації Мовників та Американської Асоціації Учителів Слов'янських і Східно-європейських Мов (ААТСЕЕЛ). Для українців, учасників конференції, щорічний з'їзд набув, однак, виняткового значення, бо вони вперше мали нагоду зустрітися, як окрема група учасників, для обговорення проблем їх спільного зацікавлення. Зустріч, що відбулася ввечері 29-го грудня в М'Кор-мак Інн., де відбувався з'їзд ААТСЕЕЛ-а, взяла під свою егіду Українська Шаднико-Позичкова Спілка „Певність” у Чикаго, від імені управи якої вітав понад 30 учасників присутніх, д-р Р. Кобилецький. Він теплим словом привітав гостей і присутніх місцевих науковців, схвалив заходи Ініціативної групи та побажав зібранню приємної зустрічі та успіху в розпочатому ділі. А діло це зосереджувалося на декількох точках нарад, які випрацювала Ініціативна група під головуванням д-ра Д. Штогрна з Іллінойського університету в Урбані. Програма обнімала такі справи: 1. Потребу організації Української Секції ААТСЕЕЛ, 2. Заходи для видання українського літературознавчого періодика, 3. Опрацювання збірника в англійській мові, присвяченого 100-літтю народження академіка С. Єфремова, 4. Інформацію про створення Міжнародної Асоціації І. Франка, 5. Потребу організації Українського Дослідного Інституту в Чикаго.

Після виміни думок, учасники зговорилися не творити окремої Української Секції при ААТСЕЕЛ, але при кожноразовому річному з'їзді зустрічатися окремо на спільній вечірці. На наступний рік вибрано головою Координаційного комітету такої зустрічі д-р Лариса Магун-Гурин. Після виміни думок, учасники зговорилися не творити окремої Української Секції при ААТСЕЕЛ, але при кожноразовому річному з'їзді зустрічатися окремо на спільній вечірці. На наступний рік вибрано головою Координаційного комітету такої зустрічі д-р Лариса Магун-Гурин. Після виміни думок, учасники зговорилися не творити окремої Української Секції при ААТСЕЕЛ, але при кожноразовому річному з'їзді зустрічатися окремо на спільній вечірці. На наступний рік вибрано головою Координаційного комітету такої зустрічі д-р Лариса Магун-Гурин.

Видання цієї справи, хоч і була бажаною, учасники як і свентуальне видан-

ни українського літературознавчого періодика та збірника С. Єфремова, залишено ініціаторам цих справ. Інформацію про створення Міжнародної Асоціації І. Франка присутні сприйняли з зацікавленням, але також і з доброземством скептицизму, бо, мовляв: „Скільки франків знавлив виставити маємо тут на еміграції?” — Правда, їх є багато, однак тепер набуває замітного розвитку „порівняльне франкознавство”, тому можна рахувати на дослідні праці з цієї тематики, які матимуть відкриті місця для відвітів на річних з'їздах Т-ва І. Франка. Цього року на сесії Товариства було прочитано дві доповіді: про Франка і польську літературу (д-р З. Кука), про майстерність техніки віршування молодого І. Франка (д-р Б. Чопика), які заслугою звітності д-ра Б. Глинського про щорічні франківські святкування у Сорбонні в Парижі.

Найбільше часу в нарадах забрало обговорення справи створення Українського Дослідного Інституту в Чикаго, ідею якого вже розвинуто минулого року при нагоді святкування 200-ліття ЗСА та 100-ліття української еміграції до Америки. Помімо скептицизму та застережень на потребу острозності, існування вже існуючих окремих інститутів таких народів, як балтійців, поляків, чехів і т. п., та сильна заохота д-ра Р. І. Смука такий інститут невідкладно творити, присутні висловилися за тим, щоб скликати для обговорення цієї справи окрему конференцію дослідників у ділянці історії та культурного життя українців в Америці, як рівно і зацікавлених громадян, на якій мало би прийти до остаточного створення такого інституту. Тим, що цікавилися справами нашої діаспори та яким здається такий інститут дуже потрібним, таке рішення справи — скликати основну конференцію, є позитивним і нам залишається лише побажати ініціаторам успіху провести добре діло до кінця.

Поминки пам'яті Св. пам. Голови ПУН Олега Штуля Ждановича

Було це 18-го грудня 1977 року. В православній церкві Св. Покрови у Філадельфії зібралися члени 12-го Відділу ім. Ю. Головинського ОДВУ, члени МУН і УЗХ та доволі великий гурт людей, щоб гідно відзначити пам'яті нещодавно померлого Голови ПУН св. пам. Ол. Штуля Ждановича. Були з прапорами представники ОДВУ, молодіжної організації МУН і представники Українського Золотого Хреста. Ніжні мелодії церковного хору Св. Покрови, зливалися з сумними настроями присутніх в церкві, а природа доповняла цей настрій: дрібний дощ, наче вірно підкреслював сумну хвилину, додаючи тим поваги і настроя. Попелесили за звуки мелодії „Вічна пам'ять”, яку о. протопресвітер Михайло Борисенко зачитував на закінчення Панахиди. Довго це люди не розходились як звуки „Вічна пам'ять” витихли, тільки здавалося відгомін їх понісся далеко-далеко в різні сторони Польногого. Поволі люди розходились, щоб зійти до залу, де відбулася друга частина салюту. Жалібно схилили відкрив мгр Вол. Янів місто голови 12-го Відділу у Філадельфії. Слово про Польногого виступив відомий промовець мгр Т. Бак Бойчук — член Центрального Керівництва ОУН в Києві, Керівник Похідних Груп в Україні, яке підходило до маєстату хвилини. Перед очима присутніх, слухаючи промову, чули образи тих переломних часів. Бачили ви Голову ПУН Олега Штуля Ждановича як молодим, як стоїть в залі перед публікою і вголосіше полум'яні слова. Далше пішли

Ів. Харамбура

Концерт бандуристів Нью Йорку в „Голл оф Саснс”

Група бандуристів в час виступу; друга зліва угорі солістка Лариса Магун-Гурин.

До чергового успіху бандуристів Школи Кобзарського Мистецтва ім. Костя Мисевича в Нью Йорку можна було зарахувати концерт, що відбувся 4-го грудня 1977 р. в „Голл оф Саснс”, де в 1965 р. відбулася світова виставка. Цей міжнародний різдвяний концерт тривав чотири тижні. Підготовкою цієї оригінальної і цікавої імпрези зайнялась відома громадська діячка в ділянці зовнішніх зв'язків Галина Сміндяк. І саме завдяки особистості зв'язкам із чужинами, а головне з пресою і телебаченням, українці Нью Йорку вже не один раз мали нагоду виказатись своїми багатими національними скарбами для ширшого кола не-українців.

Різноманітні групи брали участь у цьому першому міжнародному етнічному концерті. Бандуристи Нью Йорку виступили в повному складі з багатою програмою під керівництвом свого музичного директора о. митра С. К. Пастухова. Більшість точок виконала відома солістка Лариса Магун-Гурин, спів якої нагороджено бурхливими оплесками. Остан-

ню пісню „Тиха ніч” солістка заспівала двома мовами при звуках бандур, зовсім полинавши всіх присутніх. Оплескам не було кінця.

Крім того бандуристи мали два столи заповнені різними експонатами: фігури бандуристів в кераміці, а також писанки, що їх виконав бандурист Володимир Лехіцький, які представляли бандуру і бандуристи. Це либонь вперше як не-українці, так і члени нашої громади мали змогу оглядати того роду писанки. До тих столів підходило багато не-українців і приглядалися того роду інструментів, що його ніколи не бачили, мелодії якого ніколи не чули. Репортери збирали дані у гарних стилізованих одягах, а хлопці у чудових жупанах та робили знімки, які на другий день появились у різних газетах.

Великою прикрасою імпрези була відома наша слава телевізійна зірка Лариса Магун-Гурин, яка по-мистецьки заповідала програму.

М. Д. Ч.

„Іхав козак за Дунай”... у Філадельфії

Відділ СУА ч. 90 у Філадельфії й його невідомою головою Даріс Шуст протігмом цього сезону поділяли про зорганізування невідомої імпрези. Старанням цього ж Відділу відбулася у суботу, 3-го грудня м. р. доповідь Романа Савицького про відвіду у світовій музичній літературі на українську пісню „Іхав козак за Дунай”.

Уввєрть виповнений залі УСТ-а „Трибу” при Брод вулиці у Філадельфії пролунала наша давня у різних варіантах в обрібці світові слави композиторів поважної музики, як також джазової. Присутні з великим зацікавленням слухали доповіді, ілюстрованої музичними прикладами, награваними на магнетофонній плівці. Демонстрації зразки були старанно й майже вичерпно підібрані та факхово записані.

Прелетент Роман Савицький, сам піаніст, довгими роками працює як бібліотекар, а сьогодні є головою музично-мистецького відділу Публічної Бібліотеки в Елізабеті, Нью Джерсі. Тому то він може перш за все мати на живчику нових книжкових та записних видань, як також для нього утешення пошукування за давніми матеріалами, потрібними для даної проблеми. Завдяки його старанням не тільки наше громадянство, але й не-українці мали нагоду неодноразово познайомитись з результатами праці Р. Савицького. Він виступив вже ряд доповідей, продемонструючи рідкісні звукозаписи, поповнені порядком дискусій додатковими поясненнями. Тим чином слухачі запізналися з фрагментами творів Ліста, Бартока, Рахманінова і ін., в яких вилучувалися у „Віють вітри”, „Ой, не ходи, Грицю”, чи „Шедрика” у виконанні передових мистців.

Найбільший, може, відбиток мала наша популярна пісня, скомпонована Семіном Клімовським у ХУІІІ ст. „Іхав козак за Дунай”, і саме це було темою вечора.

Спокійно, доброму людцю прочитана доповідь вдовольняла добру публіку, межі якою знаходилися

чимало професійних музикантів муз. педагогів, м. ін. мгр Наталія Котович, член факультету Сеттлмент оф Музик, Лідія Бульба, А. Жилава і Е. Чапельська, члени УМІ, проф. Ю. Оранський та інж. Гурський. Прослухано частину сонат Бетговена, в якій зовсім виразно, навіть і зі збереженням темпа, чути було бадьору українську „любовню пісню”, як її композитор назвав, даючи заголовок „Liebe Minka ich muss scheiden”.

Опрацювання цієї самої пісні Вебером відзначається зрозумілими п духа й чудовим гармонічним тлом. У Гершвіна, у якого належало б сподіватися перебірки з більш пікантним темпом, присутні на залі почули розтягнуту й надто сентиментальну та повільну пісню. Зате в джазовій обрібці пісня „Іхав козак за Дунай” полонила навіть тих старших і тих найстарших, і шкода тільки, що на наших забавах оркестра не грає шість версії. Добре було би, якщо б П включено у постійний репертуар розважових оркестр, що подібно як „Ча-ча” напевно захопили би молоді на паркетах. Обрібка пісні „Іхав козак за Дунай” як „Ча-ча” є й іншим дотепним варіантом, який підкреслює високі музичні вальори, зокрема мелодичну лінію.

Вечір, улаштований 90-им Відділом був як і усі інші на гарному рівні й залишилися після нього тільки два побажання: 1/ щоб частіше була ще більша, зокрема молоді, та 2/ щоб частіше уряджувало подібні імпрези. Корисним було би й мати у власних годинах дня, щоб молоді, а навіть діти могли відвідати, як рівно виголювати пояснення для не-українців англійською мовою.

Домашнє печиво й чай та кава були приємним закінченням суботнього вечора.

Мгр Рокша Шуль

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ

Загальні Збори Іллінойського Відділу УЛТПА

21-ші Загальні Збори Українського Лікарського Товариства Іллінойського Відділу відбулися 10-го грудня 1977 в Конрад Гілтон Хотелі у Чикаго, Ілліной.

Збори відкрив уступаючий голова Товариства д-р Анастасій Литваківський. До президії Зборів на предсідника обрано д-ра Івана Дачинського, а на секретаря д-ра Анастасія Горчинського. На пропозицію д-ра Мирослава Харкевича прочитано протокол із останніх Загальних Зборів, які відбулися 7-го грудня 1975-го року.

Приступлено до звітів Уступаючої Управи. Першим звітував секретар Відділу д-р Михайло Головатий, який перебрив секретарство 17-го листопада 1976-го року після резигнації д-ра Романа Филиповича. Звітуючий секретар повідомив, що Відділ за минулі роки відбув 7 Сходів Управи і 7 Ширших Сходів Товариства. В 1976-му році отримали медичні дипломи 10-ох, а в 1977-му році 7-ох українських лікарів з Чикаго, як також 6-ох осіб закінчили фармацію. Сьогодні Іллінойський Відділ нараховує 210 членів, з тим, що є багато ще поза Товариством.

Другим з черги звітував скарбник д-р Модест Ріпешський, а після нього уступаючий голова д-р Анастасій Литваківський. Він згадав про святкування 25-ліття Відділу в листопаді 1976, дякуючи всім членам Управи за співпрацю, а спеціально Комітетові паня, та побажав новій Управі успіхів.

Від секції Фармацевтів звітував знову д-р Михайло Головатий, який сказав, що Секція оживилася новим членством молодих і нараховує сьогодні 24 члени Фармацевти. В імені Секції він побажав успіхів новій Управі Матірнього Товариства УЛТПА Іллінойського Відділу.

В дискусії над звітами д-р Модест Ріпешський сказав, що Комітет панів відбуде окреме засідання і перешле звіт з діяльності. Д-р Мирослав Харкевич згадав про потребу скликання сходів Конвенційного комітету, що їх належно зберігати нову Управу. Д-р Пантелеймон Григелак коротко подав стан стипендіального фонду.

Приступлено до звіту Контрольного комітету. Голова Контрольного комітету д-р Григорій Шербанюк у своєму звіті ствердив старання ведення книг з окремим призначенням д-рові Модестові Ріпешському за візиреве документування фінансових справ. Фінансові книги з Конвенції, праця, за яку був відповідальний д-р Роман Оришкевич були також контрольовані та прихили і розклади були знайдені в найкращому порядку. Д-р Григорій Шербанюк пропонує уділення абсолютної уступаючої Управі. Про позицію прийняли Збори одноголосно.

Приступлено до вибору нової Управи. Номінаційна комісія, в склад якої входили д-р Іван Дачинський, д-р Григорій Шербанюк і д-р Володимир Бродич, запропонували нову Управу в такому складі: голова — д-р Роман Оришкевич, голова — слект — д-р Петро Харук, 1-й заступник голови д-р Марія Фішер Сліш, 2-й заступник голови — д-р Михайло Головатий, секретар — д-р Володимир Бродич, скарбник — д-р Ілля Р. Ткачук, референт Молоді — д-р Юрій Григелак; члени Управи: д-р Ахіль Хрептовський, д-р Александра Ільків, д-р Юрій Процик, мгр Ярослава Гринів; Контрольна комісія: д-р Анастасій Литваківський, д-р Іван Дачинський. Нову Управу Збори вибрали на рокі 1978/79, одноголосно.

У кінцевій — п'ятій точці д-р Оришкевич повідомив всіх про основання Українського Медичного Музею, про який він мріяв і планував через останніх двадцять два роки, щоб всі нам дороги вартості української медицини і кожного українського лікаря не пропали. Він сказав, що не пожує праці, ні труду, ні часу, ні грошей для цієї справи зберегти пам'ятки початків української медицини у вільному світі, де лише живуть українські лікарі. Він просив прислати на його руки копії статей і дописів наших лікарів, життєписи свої і колег які померли, знімки і портрети, старі звітні студентських товариств і лікарських, адреси тощо.

На кінець д-р Роман Оришкевич вітав всі Секції, організації, громадянство міста Чикаго, Центральну Управу УЛТПА і закликав про дружню співпрацю з нею.

По точці вільних внесків та бжучих справ Товариства предсідник Зборів д-р Іван Дачинський попросив до слова новообраного голову д-ра Романа Оришкевича, тим самим передаючи ведення Зборів. Д-р Роман Оришкевич в своїй інавгураційній промові, яка тривала 25 хвилин після привітання Центральної Управи і присутніх перейшов сразу до намічення мети праці Товариства. Він подав 5 обирних точок — напрямних Товариства.

Точною першою було переведення 12 пунктів статуту УЛТПА в практичне життя. Щоб це уможливити, за малою реорганізацією Управи, будуть створені т. зв. Ділові комісії, наприклад, комісії: Організаційна, Здоровення і Культури, Допомогова, Інформаційна й Преси та інші. Кожна комісія буде мати певне завдання і напрямні статуту.

У третій точці д-р Оришкевич сказав, що настав час, щоб для тіснішого об'єднання членів повинні почати творитися певні Секції Медичних Спеціальностей, що згідне зі Статутом УЛТПА. Наприклад: Секція Українських Хірургів, Анаестезіологів, Інтерністів, Психіатрів, Педіатрів, Ортопедів, Родинних Практиків, Патологів, Зубних Лікарів та багато інших. Ціль в тому, що до таких Секцій увійдуть старші і молодші віком лікарі-спеціалісти і всі будуть мати нагоду поділитися знанням, практикою та виміною думок в своїй ділянці. В таких Секціях не буде поділу на старших чи молодших лікарів, про що так багато чується сьогодні, а навпаки, всі колеги даної спеціальності незалежно від віку, старші і молоді знайдуть між собою спільну мову „медичну мову”, яка їх ближче об'єднує.

Крім того, в них постане прив до наукової праці, а їхніх діячів. Д-р Оришкевич вірить, що в інших Відділах УЛТПА скорше чи пізніше будуть створені також такі Секції. Описав і дуже скоро Секції даної спеціальності всіх Відділів УЛТПА об'єднаються в Товариства, наприклад: Товариство Українських Хірургів, Інтерністів, Анаестезіологів, Психіатрів, Родинних Практиків і т. д. Це дасть напевно заохоту, що з тих Товариств вийдуть великі українські лікарі-спеціалісти, науковці, професори які принесуть славу Українській Медицині. У четвертій точці д-р Оришкевич твердив, що українська медицина існує, бо існують українські лікарі та їхні товариства, однак це не відкрита. Він сказав, що українська медицина є кончею і підставою наукою, щоб нести лікарську допомогу потрібним, щоб зберегти в здоров'ї наших дітей. Кожен український лікар є будівником нашої медицини, однак він нарікав, що в нас мало викладачів по медичних школах, замало дослідників та науковців, тому дуже заохочував до праці внутрі професії в напрямні науки.

У кінцевій — п'ятій точці д-р Оришкевич повідомив всіх про основання Українського Медичного Музею, про який він мріяв і планував через останніх двадцять два роки, щоб всі нам дороги вартості української медицини і кожного українського лікаря не пропали. Він сказав, що не пожує праці, ні труду, ні часу, ні грошей для цієї справи зберегти пам'ятки початків української медицини у вільному світі, де лише живуть українські лікарі. Він просив прислати на його руки копії статей і дописів наших лікарів, життєписи свої і колег які померли, знімки і портрети, старі звітні студентських товариств і лікарських, адреси тощо.

На кінець д-р Роман Оришкевич вітав всі Секції, організації, громадянство міста Чикаго, Центральну Управу УЛТПА і закликав про дружню співпрацю з нею.

Д-р Анастасій Горчинський

ЕКЗЕКУТИВА УККА...

(Закінчення зі ст. 1-ї)

толю, про заклик до Відділів УККА контактувати своїх законодавців, про спільні з балтійцями і жиди протести проти відвідин совєтської „парламентарної“ місії та про радийний панель на тему України, в якому взяли участь, крім нього, ще проф. Добрянський і д-р Волошин.

Інж. Іван Олексин, екс-екзекутивний заступник президента УККА, з'ясував, що Центральна УККА вислала 2,100 пресових повідомлень до американської преси про 60-річчя проголошення незалежності України та що Центральна УККА співпрацювала, чи сама влаштувала, три репрезентативні відвідини цієї речі: в Олбані — 24-го січня, у Вашингтоні — 25-го січня і в Нью Йорку — 28-го січня.

Касир п-ні Ульяна Дячук у своєму звіті про фінанси УККА поінформувала:

Збірка пожертв до Народного Фонду досягла в 1977 році загальну суму 154,609.75 дол., як вже було повідомлено в пресі. Це була найбільша сума зібраних пожертв від часу існування Народного Фонду. За попередній 1976 рік вилучено було всіх пожертв в сумі 142,169, а ще рік раніше збірка пожертв дала суму 131,346.

Бюджет на 1977 рік передбачав впливів до Народного Фонду у висоті 148,500 і його виконано на 194 від.

У збірці Національного Датку по громадах, перше місце задержала Філадельфія, переславши суму 13,750 дол. Друге місце досягло Чикаго, зібравши суму 13,270, а Нью Йорк третє місце зі сумою 11,917 дол. Південно-Східний Мічиген переслав пожертв на суму 7,020 і на четвертій місці. Від громади Ньюарк-Ірвінгтон вплинуло пожертв у висоті 6,745 дол. і вона є на п'ятій місці.

Витовляється список пожертв по громадах, який буде їм розісланий. У звіттовому часі надіслали на працю Інформаційного Бюро у Вашингтоні більші пожертви: Центральна Українська Кооператив Американи — 5,000 дол., Шалони — 2,000 дол.; Українське Лікарське Товариство — 1,000 дол.; Український Народний Союз — 1,400 дол. та інженер Михайло Шпонтан — 500 дол. Ці організації є членами Крайової Господарської Ради і зобов'язалися внести на потреби цього Бюро суму 25,000 дол.

В січні 1978 року вплинули чергові пожертви від п'ятих промисловців з Чикаго, які пожертвували по 1,000 дол. кожний, а саме: Микола Сенишак від фірми „Гербаріум“, Іван Деркач — від фірми „Альфа продактс“, Ігор Вислоцький — від фірми „Термоплекс“, А. Сокологорський і С. Борисевич — від фірми „Інджекто-Мольд“ та Володимир Братків від фірми „Рем билдс“.

Крім пожертв до Народного Фонду, наше видавництво виказало прибутків у висоті 3,817.69

дол. та ошадності дали суму 4,568.77 дол. відсотків.

Всіх впливів було на суму 162,996.21 дол., не включаючи пожертв на працю СКВУ, яких одержано у висоті 25,820.55 дол.

Впродовж 1977 на працю УККА видано суму 120,372 дол., що було у рамках затвердженого бюджету. Подібний звіт з прибутків і видатків буде представлений на черговій засіданні Екзекутиви УККА.

Планується надати почесні нагороди Відділам і збірникам.

Адміністративний директор мгр Іван Базарко з'ясував, що згідно з рішенням Екзекутиви УККА, делегати УККА відвідали Владик Українських Церков з традиційними побажаннями з нагоди Нового Року. У Чикаго делегати УККА відвідали Преосвященного Ярослав Габра в дні 23-го грудня 1977 р. та Пастора Олексія Гарбузюка і має відвідати Владика Константиана, який був у діловий подорожі під час цих відвідин в січні ц. р. На сході делегати УККА відвідали 31-го грудня 1977 р. Владика Василя Лостена у Сент-Форті, Митрополита Йосифа Шмонюка 14-го січня ц. р. у Філадельфії та Митрополита Мстислава 24-го січня ц. р. в Бавнд Бруку.

Мгр Базарко далі з'ясував, що Третій Світовий Конгрес Вільних Українців відбувся в дні 23-26 листопада 1978 р. в готелі „Амерікан“ в Нью Йорку. Про інші справи СКВУ, програму та формат конгресу з'ясували пп. Ігнат Білинський, Йосип Лисогір та д-р Богдан Гнатюк. Остаточна програма та формат 3-го СКВУ будуть узгоджені на засіданні секретаріату СКВУ, яке має відбутися в короткому часі.

Рішено, що теперішній ексекутивний віце-президент Іван Олексин, буде речником делегати УККА в Секретаріаті СКВУ. Мгр Базарко також інформував про закінчення поїздки д-р М. Штерна, про організаційні справи, а саме відвідини члена Екзекутиви, д-ра Михайла Снігуровича, який відвідав Відділи УККА в Каліфорнії та п. Михайла Шашкевича, який відвідав Відділи УККА в Маямі.

Також, рішення перегорити з п. Я. Кулиничем в справі закупки від нього фільму про історію УККА. На внесення Лева Футали, Екзекутива УККА рішила звернутися до Комісії Правників при УККА в справі беззастанних анти-українських нападів певних жидівських організацій, які спричиняють напруження серед української громади.

Рішено, щоб УККА дав свій патронат для виступів мистецьких ансамблів „Орлик“ і „Гомін“ в осені біжучого року по українських громадах Америки.

Також рішення, що засідання Крайової Ради відбудеться 18-го березня 1978 р.

ПРОТОКОЛ

НАРАД ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ (Закінчення зі ст. 5-ої)

який не приєднав би бодай одного нового члена, почесними плякатами.

Вислати листи-заклики до всіх передплатників „Свободи“, щоб вони допомогли з нагоди 85-річчя „Свободи“ придбати бодай по одному членові для УНСОЮЗУ.

Поміщувати у „Свободі“ знімки тих делегатів, які придбають до початку Конвенції по десять нових членів. Відзначувати ювілейними медалями, чи відзнаками тих союзників, які приєднають по 10 членів — бронзовими, по 25 членів — срібними та по 50 членів — золотими.

Видати стінний календар УНСОЮЗУ на 1979 рік, який буде ювілейним роком 85-ліття УНСОЮЗУ, із портретом патрона УНСОЮЗУ Тараса Шевченка.

Продовжувати оголошення УНСОЮЗУ на українських радіопрограмах.

8. РІЗНЕ

Головний організатор Степан Гавриш пропонує листа від почесного члена Головного Уряду д-ра Ярослава Падоху із проханням-пригадкою у справі видання коштом УНСОЮЗУ збірки його статей на теми життєвого забезпечення УНСОЮЗУ. Він запропонував, щоб передати цю збірку статей для перевірки та оцінки комусь із фахових редакторів.

Після короткої дискусії, на пропозицію головного редактора Йосипа Лисогіра, що її підтримав заступник головного редактора д-р Іван Флис, вирішено більшістю голосів відкласти справу видання цієї збірки статей, тому, що вони вже були друкованими і перестарілими, тобто не на часі.

Головний редактор Йосип Лисогір подав короткий звіт з його діяльності, як представника УНСОЮЗУ, в УККА та СКВУ, інформуючи про збірку Національного Датку, відкриття Бюро УККА у Вашингтоні, акції в обороні людських прав в Україні та зокрема в обороні дисидентів, акції поширення правди про Україну, акцію д-ра Михайла Штерна і про старання притягнути до праці УККА більше молодих діячів та про зв'язане з цим поширювання зв'язків із американськими впливовими колами.

9. ЗАКРИТТЯ НАРАД ЗАСІДАННЯ

На пропозицію головного касира Ульяни Дячук, що її підтримав головний організатор Степан Гавриш, головний редактор Йосип Лисогір закрав наради цього засідання о годині 3:50 по полудні.

Володимир Сохан
головний секретар

У Чикаго відбулася збірка на інвалідів

„Як довго будете збирати на інвалідів Української Армії? Як довго будете збирати і докупати тим, що йдуть до церкви? А зрештою де ті інваліди? Такі і подібні питання ставлять нам добрі люди, коли з другим членом ОБВУА п. Кутком ми мержемо під церквою св. Йосифа і підсумовуємо людям пушки з збіркою. Важко відповісти, як довго це ми будемо могли стояти, бо ми ж старіємося, але доки здоров'я дозволяє, треба просити: давайте! Бо хто ж заопікується тими, що постраждали, хворіють і чекають кінця? Звичайно, держава опікується своїми ветеранами. Ми не можемо заопікуватися ними так, як держава, але для тих, що хворіють гроші мусять бути. Іх вже небагато і буде шораз менше. Я раз заризикнував у „Свободі“, що інвалідів у повнім значінні того слова немає! Дістав відповідь і нагану, що я, мовляв, „угробив“ бідних інвалідів. Звичайно на те не міг я відповісти, бо у громадській роботі треба бути готовим на критику і зневагу.

Цього року збірка під українськими церквами дала такий вислід: під катедрою св. Николая зібрано \$ 362.90, під собором Володимира і Ольги — \$337.60, під церквою св. Йосифа — \$74.65, під катедрою св. Володимира (права) —

\$85.95. Разом — \$861.10.

Крім цього члена ОБВУА і член УГ Армії Наталія Лозинська щорічно допомагає окремою збіркою між своїми знайомими, які їй не відмовляють і не оминають. Цього року на її листу склали:

50 дол.: д-р Іван Рудавський і д-р Роман Вірчук; 30 дол.: д-р Ахіль Хрептовський і д-р Вол. Федяняк; 25 дол.: інж. Роман Бігун (Цельта); 20 дол.: мец. Юліан Куляс і Лев і Оксана Мурські; 15 дол.: д-р Вол. Ястремський і д-р Богдан Ткачук; 10 дол.: отець митрат Марія Бутринський. о. д-р Іван Тилийський, д-р Василь Петрина, д-р Павло Сеница, д-р Теодор Ткачук, д-р Ярослав Данилишин, д-р Петро Глаткий, д-р П. Попович, д-р П. Остапчук, д-р Іван Лесейко, д-р Тетяна Рудавська, д-р Мих. Головатий, д-р Богдан Целович, д-р Павло Надзікевич, д-р Григорій Лозинський, мгр Калина Помірко, Наталія Лозинська, Анна Помірко, мгр Віра Іванич, мец. Орест Попель, інж. Степан Куропас, мгр Т. Р. Назаревич, проф. Василь Калиниченко, інж. Олег Караван, Любомира Лукомська, і по 5 дол.: д-р Богдан Старух, дир. Роман Мицик, інж. Ростислав Боднарук і д-р Арсен Шпур. Разом — 530 дол.

Цього року наш Відділ ОБВУ допоміг двома воєнним ветеранам у Кракові і передав гроші. Один з них помер. З відомих причин не подасмо імен. Крім цього, наш Відділ ухвалив 100 дол. членові Олексію Данилку на заплатавання залеглих вкладок до УНСОЮЗУ. Він теж недавно помер, і його спадкоємці мали гроші на похорон. Відділ теж дав 50 дол. на пам'ятник ген. Дашкевича у Відні. Гроші щорічно відсилається до Централу ОБВУА у Філадельфії.

Степан Куропас

Менор проголошує президентські стипендії

Менор Джуниор Коледж подає до загального відома студентам Українського походження, які відзначаються вищою академічною навчання і потребують грошової допомоги, що мають змогу набуті президентські стипендії, цето частинні премії оплати за навчання, до суми тисяч доларів. Вимоги оці:

1. Студентка мусить бути українською походження.

2. Достатити документ наукового відзначення.

3. Докласти потребу грошової допомоги.

Найвища стипендія в сумі тисячу доларів — може бути і менше, залежно від

потреби грошової допомоги. Студентки, які бажають внести прохання про стипендію, повинні не пізніше 1-го травня ц. р., прислати заповнені: ФАФ — (Файненшл Ейд Форм), ПГЕАА — (Пенсильванія Гайер Едьюкейшн Ассистенс Ейдженсі Грент), БЕОГ — (Бейсик Едьюкейшн Оппортюніті Грент), МФФ — (Менор Файненшл Ейд Форм).

Ці форми можна набуті в коледжі, пишучи на адресу: Христина Стельмах Бруно, Файненшл Ейд Оффисер, Менор Джуниор коледж, Дженкінгтон, Па. 19046, Телефон: 885 — 2360/61 Адміншенс Оффис.

Виставка мистецьких праць

О. Мазурика

Мало у нас таких мистців кисти, щоб про них так писала чужомовна преса, як про нашого модерніста образ творчого мистецтва прихильно О. Мазурика, який виявив себе досить голосно в західному світі /Париж-Франція/. Томов Окружна Управа СУА Чикаго при співпраці своїх Відділів запросила цього мистця кисти влаштувати самостійної виставки його картин, що відбулася від 2-4-го грудня 1977 р.

Ще скоро до відкриття виставки в галерії УСК „Леви“ приміщення наповнилося добродушною публікою — любителями мистецтва, між якими можна було завважити наших місцевих мистців, а передовсім молоді, зацікавлені модерним мистецтвом започаткованим повесним культурно-мистецьким поколінням, до якого належить і мистець О. Мазурик.

Виставку відкрила голова Окружної Управи Марія Юзефович, яка привітала всіх присутніх, а передовсім самого мистця, ілюструючи — короткими яскравими мазками його постать і мистецьку творчість. Після неї забрав слово сам мистець. У своєму слові розказав він про своє дитинство, студії та подорожі по Україні, де брав участь в наукових експедиціях, розшукаючи старовинні культурно-релігійні пам'ятки. Він, син Лемківщини, присвятив свою творчість минулому своїй вужчій батьківщині-Лемківщині, студіюючи її церкви, ікони і т.п., що і стало темою його мистецької творчості. Він також подав характеристику своєї творчості та пояснення до виставлених картин, що й

дало можливість присутнім зрозуміти ідею та зміст кожної з них. Шира та безпосередня розповідь мистця поновила всіх, за що привітали подякувала мистцеві яскравими оплесками.

Успіх цієї виставки був колосальний, про що свідчить факт великого числа відвідувачів та що вже першого вечора відкриття майже під кожною катіною виднів значок „продане“. Відрадіним явищем було те, що виставка зацікавила нашу молоді із шкіл українознавства, яка під проводом своїх учителів відвідала її та з захопленням придивлялася модерним картинам із релігійною тематикою, зрозумілою для кожного, хто відчував справжнє мистецтво, його кольорит, яке дало молодому поколінню культурні надбання Лемківщини. Тут належить підкреслити, що маестро О. Мазурик з радістю привітав нашу молоді і особисто дав свої вичерпуючі пояснення до картин та модерного мистецтва. Варто було все це оглянути й пережити хвилини мистецької насолоди, а організаторам союзників мистця подякувати за це все. Це ж була вперше виставка цього мистця не тільки у Чикаго, але й в ЗСА. Мистець О. Мазуриков, за це що приніс до нашого міста щось нового і прекрасного, яке назавжди залишиться в нашій пам'яті, належить шира подяка та ширі побажання якнайкращих успіхів у дальшій творчій праці для добра і слави нашого мистецтва й культури, що й ворог на рідних землях безпощадно нищить.

Р.Т.

Виставка творів Петра Холодного в Українському Інституті Америки

(С. Г.). — Петро Холодний мол. народився в Києві 1902 року. Його батько, Петро Холодний старший, був професором фізики й одночасно визначним мистцем. В часах української державності він був міністром освіти в Уряді Української Народної Республіки, а молодий Петро був каледом офіцерської кінної школи. В час, коли Україну окупували московські комуністичні армії, родина Холодних подалася на Захід. У Празі молодий Петро став студентом Української Пластичної Студії, а 1928 р. він перенісся до Варшави, де вступив до Академії Мистецтв. Тут він завершив свої студії в 1934 р. і, після мистецьких поїздок до Італії і Франції, повернувся до Варшави, де сам 1935 р. став професором Академії, викладаючи рисунок і Tempero малювання. Під час війни втратив він у Варшаві всі свої твори, які перед тим були на виставках по всій Європі.

Після війни Холодний прибув до ЗСА, де включився в активну групу українських мистців у Нью Йорку. Він працював багато як мистець-графік, але до його найважливіших творів належить велика кількість ікон, мозаїк і вітражів для українських цер-

ков в Америці. Він має рідкісний дар поєднувати прадавні українські візантійські традиції з модерною формою. Серед його творів з тієї ділянки до найкращих належать: іконостах Української Православної Катедри в Нью Йорку (82 вул. Вест), ікони в церквах у Бавнд Бруку, Н. Дж., Гантері, Н. Й., Глен Спей, Н. Й., вітражі в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку — все твори, що належать до найкращих в сучасному релігійному мистецтві. Значну кількість зразків його релігійного мистецтва показано на цій виставці. Проте, Холодний має теж багато інших мотивів, між ними красиви, фігурні композиції та, окремим, цілу серію „портретів“ жуків з його власної етимологічної колекції.

Ця виставка, що буде відкрита від 7 лютого до 10 березня, організована для відзначення 75-ї річниці народних мистців. Відбудеться вона заходами чотирьох наших культурних інституцій — Українського Інституту Америки, Української Вільної Академії Наук, Об'єднання Мистців Українців в Америці та Об'єднання Українських Письменників „Слово“, — це останнє з уваги на те, що дружина мистця це відома поетка Наталя Холодна.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього і Наддорожчого
МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

ОЛЕКСАНДРА УЗОНІВА

буде відслужена

ПАНАХИДА

в Катедрі св. Володимира в Нью Йорку
в неділю, 26 лютого ц. р., о 12-й год. дня
Друзів, Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійного
в своїх молитвах.

ЗНАЙДА — дружина
ОЛЕКСАНДРА — дочка

В ОДИНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Незабутньої

бл. п.

ЛІДІЇ ЧУБАТОЇ

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в Українській Католицькій Церкві

св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.

в суботу, 18-го лютого 1978 року

Приятелів і Знайомих помянути Покійну

в своїх молитвах просить —

Родина

У ДЕВ'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорожчого МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ
бл. п.

СТЕПАНА ЛАЗУРЕНКО

ПОЛКОВНИКА АРМІЇ УНР

у неділю, 26-го лютого 1978 року, о 12-й годині дня
в церкві св. Андрія в Детройті, Миш.

буде відслужена

ПАНАХИДА

Всіх Знайомих просимо помолитися в цей день за спокій Його Душі.

Родина

Крайова Управа Товариства за Патріархальний Устрій

Помісної Української Католицької Церкви

у глибокому жалю повідомляє Відділи, Мужів Довір'я і все Мирянство,
що дня 6-го лютого 1978 р. відійшов у Вічність
на 95-му році праведного та жертвенного життя

бл. п. проф. д-р

МИХАЙЛО ТЕРШАКОВЕЦЬ

Почесний голова і член-основник Т-ва за Патріархальний Устрій Помісної Української Католицької Церкви, видатний науковець і педагог, дійсний член НТШ у Львові і ЗСА, б. доцент Львівського Університету, перший лектор української мови Віденського Університету, професор Українського Католицького Університету в Римі, член Українського Богословського Наукового Товариства, дослідник української літератури, головний допис Маркіана Шапкевича, автор низки наукових праць і глибоко віруючий християнин.

ПОХОРОН в суботу, 18-го лютого 1978 року, о 9-й год. ранку з церкв св. Покрови, Oak Lane і N. 12 Street у Філадельфії, Па., а ошеля на український цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечалений Родні Покійного складаємо щирі співчуття.

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій
міста Нью Йорку — Відділ УККА

ваштотує

в неділю, 12-го березня 1978 року, о год. 4-й по полудні
в залі Fashion Institute, 225 W. 24th Street, New York, N.Y.

ВЕЛИКИЙ
ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ
КОНЦЕРТ

В ПРОГРАМІ:

- Святоточна промова — ЛЯРИСА ЛОЗИНСЬКА-КІЙ, докторантка Колумбійського Університету.
- А. ДОБРЯНСЬКИЙ — баритон, соліст Метрополітаної Опери, аккомпанюмент Т. ГРИНЬКІВ.
- Рецитатія — СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА Л. КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ.
- Мішаний Хор „ДУМКА“ — під диригентурою С. КОМІРНОГО, аккомпанюмент Е. ПАЛІЙ.
- „МОЛОДА ДУМКА“ — під диригентурою А. КІЧЕНКО, аккомпанюмент Л. МОЛДАВСЬКА.

До участі запрошуємо все Громадянство. Зокрема просимо
Батьків прийти зі своїми дітьми.

НУМЕРОВАНІ КВИТКИ в передпродажі в цінах \$2.00, \$3.00 і \$4.00 в кранцях АРКА і ЕКО. Вступ вільний для молоді до 12 років; студенти \$1.00.

ПОВІДОМЛЕННЯ

СПОРТОВА ШКОЛА
УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“

відбудеться

на протязі 3-ох тижнів

в часі від 2-22-го липня 1978 р.

Випиші під керівництвом професійного учителя фізичного виховання і тренера копаного м'яча — І. ЧУПЕНКА, проведуть найкращі українські інструктори в ЗСА.

По дальшій інформації просимо писати:

Ukrainian Athletic Association

Chornomorska Sich

680 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106

В 60-РІЧЧЯ...

(Закінчення зі стр. 2-01)

запіднесені ідеями збройно-політичної боротьби 40-их років за державну політичну волю України, творчі сили нації об'єдналися навколо національно-ідей за повноту національно-культурного життя нації в суверенній Українській Державі. За повний розвиток її національно-творчого духу в усіх галузях життя і суверенний внесок національно-творчих осягів у світову скарбницю. За повноту найширшого накопичення кращих ідей людства в національно-культурну скарбницю перетворення їх в українському національному кліматі і повернення в світову скарбницю. Знаємо, що більше-визначення сатанія КПСС жорстоко розпривилася з людьми, що формували національно-політичне становлення, але ідеї його не

вбито і процесу відродження не спинено. Формотворчість його, оминаючи греблі большевицькі, під окупацією, прокладають нові шляхи, формуючи завтрашній день державно-політичної волі України. Прославляючи історичні дати, думаємо про завтрашній день.

Можна мати певність, що в час розладування большевицької системи, а воно неминує в обреченій системі, що не здатна еволюціонувати, скута національна енергія вибухне з неменшою силою, як то було в національній революції. Напростою всіх національно-творчих сил в конструктивній праці і братолюбії, в синтезі, а не в декомпозиції політичного життя допоможемо завтрашній перемозі української національної ідеї.

Честерська громада відзначила Січневі Акти

Це вперше в історії честерської української громади святкування Великих Актів Січня 1918/19 років мало цілком іншу форму, хоча змістом вони не відігали від святкування у попередніх роках.

Перша частина цих святкувань, а саме проведення молитов обома нашими священиками, промови українською та англійською мовами, а також відчитання прокламатій посадином Честеру — відбулися у великій залі міської управи, а друга частина цих святкувань, тобто відспівання національних гімнів та піднесення українського національного прапора відбулося біля будівлі Міської Управи.

Підготовка цих святкувань та їх переведення спочивали в руках двох активних членів Відділу УККА в Честері, а саме мгра Володимира Сича, референта преси та Василя Пастушка, референта зв'язків із урядовими американськими чинниками.

Обидва вищезгадані рівнож очолювали Святочний Комітет.

На наступні прохання представників Відділу УККА — посадином міста Джон Накреллі погодився на це, щоби святкування відбулися такі в дні 22-го Січня 1978 року, не зважаючи на це, що то була неділя і день вільний від праці.

Велика зала Міської Управи, вже перед визначеним часом, заповнилася до останнього місця представниками всіх місцевих товариств та організацій, які зайняли передні місця, а гості та публіка засіла поза делегатами, при чому понад сотню людей мусіла стояти, бо так на залі, як рівнож на коридорах забракло вільних сидітих місць.

Всіх учасників цього незабутнього святкування було коло 250 осіб.

В точно означений час тобто в годині 12:30 по пол. на залу увійшли офіційні представники, а саме посадином міста Дж. Накреллі, парох обох наших Церков, а саме о. Петро Липин, УКЦ та о. Йосиф Копчак, УПЦ, а за ними представники

Відділу УККА — мгр Володимир Сич і Василь Пастушок. Всі засіли за просторий стіл, де засідає колегія Міської Управи в часі її сесії.

Перші крісла на залі зайняла молодь зі Школи Українознавства, а на обох кінцях залилися діти дівчини зі середніх місцевих шкіл, які чаром свого вигляду та чудових народних одягів звернули окрему увагу присутніх. Це панни Оля Ключа і Квітка Рибак, які репрезентували Лігу української молоді та місцевий мішаний хор при УКЦ.

Перші лавки поза шкільною молоддю зайняли голови всіх місцевих товариств та організацій, або їхні репрезентанти, при чому всі пані були рівнож в чудових народних одягах.

Святочну програму розпочав о. Петро Липин молитвою українською мовою, прохаючи Небесного Вігця про звільнення нашого Народу із торгун неволі та надання йому можливо-

сти вільно величати його велике ім'я.

Мгр Володимир Сич, відкрив офіційно святкування читанням великого поета „впасти може і найсильніший“, але згинуть тільки нічкменний нарід! —

аналізуючи коротко значення великих Актів Січня 1918/19 років. Він вказав рівнож, що Акти ці мають велике символічне значення, бо вони відображають немиручисті української нації та її вічний гін до волі... Сильною вірою у світлу майбутність нашого народу та читанням декількох віршів із Прологу до поеми „Мойсей“ Івана Франка, бесідник закінчив своє коротке слово. Після вступної промови мгр Володимир Сич передав далі ведення програми Василеві Пастушкові, який вголосив довшу промову по-англійськи, подаючи докладну історію УККА в Америці, його заслуги для американських українців, а звертаючись до посадином міста — дякував йому за продуктивну співпрацю з нашою громадою на протязі довгих його літ урядування.

Після цього п. Пастушок запросив до слова Володимира Корчинського, який промовляв від місцевого Відділу ООЧСУ.

У своїй багатій змістом промові п. Корчинський говорив радше про символіку великих Актів Січня та їх вплив на кристалізацію української політично-визвольної думки в новий добу нашої історії. Згадуючи світлі сторінки нашої давньої історії за княжої та гетьманської доби, він вказав, що Акти Січня були виявом немиручистості революційного духа українського народу, який вивав в новітній історії великих героїв визвольної боротьби, що в лавах колишнього УВО, чи УОН та безсмертності УПА писали і сьогодні пишуть історію немиручистості нашої... бо такі герої як Мороз і інші страдальники російських казематів — це вірні діти Великих Актів Січня...

Після відчитання Прокляматії посадином міста про встановлення українського національного дня і передачі її представників Відділу УККА п. мгр В. Сичові, учениця Школи Українознавства Ліса Кізік вручила дарунок від УККА а саме чудову цукерничку, за що посадином склав сердечну подяку. Крім цього він одержав рівнож від святочного Комітету пропам'ятку табличку, як символ вдяки за співпрацю з нашою громадою.

На закінчення програми о. Йосиф Копчак провів молитву подяки і всі зібрані подальше вийшли, де перед входом до Міської Управи відбулась ще одна церемонія, а саме відспівання обох національних гімнів та піднесення українського прапора на міській будівлі.

Присутні зворушено слідували як український національний прапор поволі підіймався вгору до звуку ритму українського національного гімну, та по нив на шоглі саме тоді, коли публіка закінчила останні слова гімну...

СПОРТ

Редагус О. Твардовський

Індор-Турнір у Чикаго

„Леві“ — „Кікерс“ 1:4
„Леві“ — „Швабен“ 2:1
„Леві“ — „Хорвати“ 1:0
„Леві“ — „Адрія“ 1:1

сський, Д. Гойт, Ю. Мішало, Х. Кіпка, Н. Іванік, Б. Голмгін, Я. Лешок. Провідник дружини Анатолій Гординський.

Роман Б. Припкан

У п'ятницю 6-го січня 1978 р., почався у Чикаго турнір копаного м'яча у закритій залі Арморі. В цього турніру турнірі беруть участь 16 дружин по 8 у Вищій Дивізії і Першій Дивізії. На протязі минулих років „Леві“ все відігравали поважну роль у Індор-Турнірі, були 6 разів першцями Вищої Дивізії та здобули ряд Трофеїв. Минулого року зайняли 4-те місце. Цього турніру „Леві“ започаткували слабо, програвши першу зустріч з „Кікерс“ високим вислідом 1:4. В цій грі наші футболісти заграли слабо й хаотично, зокрема наші оборонці, які звичайно є найсильнішою ланкою дружини. Єдині ворота в цій зустрічі для „Левів“ здобув Б. Шлапак.

Значно краще вийшли „Леві“ в другій зустрічі з „Кікерс“ в якій здобули перемогу вислідом 2:1. Переможні голи стрілили: Кухарський і Манько. Найкраще заграли „Леві“ в своїх третій зустрічі з минулорічними чемпіонами Хорватами, яких перемогли вислідом 1:0. В цій зустрічі показалося, що „Леві“ грають краще зі сильнішими дружинами і... виграють.

В останньому сезоні наші футболісти двократно перемогли сильну польську „Віслу“ та вилінуливали цих же Хорватів за професійну Чашу ЗСА.

В звітних змаганнях „Леві“ заграли дуже амбітно, в яких знову на висоті завдань була оборона на чолі з ветеранами Кратом та Кіктою і воротарем Іванком. У нападі вирізнявся Б. Шлапак. Переможного гола в цих важливих змаганнях здобув Гойт, з подачі Шлапака. В другій половині цих змагань Хорвати були близькі до вирівняння вислду, коли поза лежачим воротарем Іванком, м'яч котився в напрямі воріт, однак в останній секунді його зумів виконати майже з лінії воріт Ю. Мішало.

Четверті змагання „Леві“ закінчили нерішеним вислідом 1:1 з лідером групи Вищої Дивізії, який є „Адрія“, „Адрія“ вела 1:0, але в кінцевій фазі тії зав'язоті гри Ю. Мішало вирівняв 1:1, виставив м'яч головою в сітку воріт суперника.

Показник таблиці гор турніру після 4-ої рунди:

Точки	Точки
1. Адрія 7	1. Ліндгирст 14
2. Хорвати 6	2. „Ч. Січ“ 14
3. Вісла 5	3. Ровей В.К. 11
4. Леві 5	4. Савт Орандж, „А“ 9
5. Кікерс 4	5. Персінені В.К. 9
6. Грін-Байт 4	6. Лівінгстон 9
7. Швабен 2	7. Саммит В.К. 8
8. Марунс 0	8. Воррен „А“ 8
	9. Вест Орандж 7
	10. Воррен „Б“ 7
	11. Савт Орандж „Б“ 0

Склад дружини „Леві“: Н. Возняк, Г. Пелтонен, Дж. Гузела, Н. Крат, Х. Тегозіс, Б. Шлапак, Р. Манько, Я. Кухар.

Показник таблиці гор після цих змагань:

Точки	Точки
1. Ліндгирст 14	1. Ліндгирст 14
2. „Ч. Січ“ 14	2. „Ч. Січ“ 14
3. Ровей В.К. 11	3. Ровей В.К. 11
4. Савт Орандж, „А“ 9	4. Савт Орандж, „А“ 9
5. Персінені В.К. 9	5. Персінені В.К. 9
6. Лівінгстон 9	6. Лівінгстон 9
7. Саммит В.К. 8	7. Саммит В.К. 8
8. Воррен „А“ 8	8. Воррен „А“ 8
9. Вест Орандж 7	9. Вест Орандж 7
10. Воррен „Б“ 7	10. Воррен „Б“ 7
11. Савт Орандж „Б“ 0	11. Савт Орандж „Б“ 0

Показник таблиці гор після цих змагань:

Точки	Точки
1. Ліндгирст 14	1. Ліндгирст 14
2. „Ч. Січ“ 14	2. „Ч. Січ“ 14
3. Ровей В.К. 11	3. Ровей В.К. 11
4. Савт Орандж, „А“ 9	4. Савт Орандж, „А“ 9
5. Персінені В.К. 9	5. Персінені В.К. 9
6. Лівінгстон 9	6. Лівінгстон 9
7. Саммит В.К. 8	7. Саммит В.К. 8
8. Воррен „А“ 8	8. Воррен „А“ 8
9. Вест Орандж 7	9. Вест Орандж 7
10. Воррен „Б“ 7	10. Воррен „Б“ 7
11. Савт Орандж „Б“ 0	11. Савт Орандж „Б“ 0

Склад дружини „Леві“: Н. Возняк, Г. Пелтонен, Дж. Гузела, Н. Крат, Х. Тегозіс, Б. Шлапак, Р. Манько, Я. Кухар.

Показник таблиці гор після цих змагань:

Точки	Точки
1. Ліндгирст 14	1. Ліндгирст 14
2. „Ч. Січ“ 14	2. „Ч. Січ“ 14
3. Ровей В.К. 11	3. Ровей В.К. 11
4. Савт Орандж, „А“ 9	4. Савт Орандж, „А“ 9
5. Персінені В.К. 9	5. Персінені В.К. 9
6. Лівінгстон 9	6. Лівінгстон 9
7. Саммит В.К. 8	7. Саммит В.К. 8
8. Воррен „А“ 8	8. Воррен „А“ 8
9. Вест Орандж 7	9. Вест Орандж 7
10. Воррен „Б“ 7	10. Воррен „Б“ 7
11. Савт Орандж „Б“ 0	11. Савт Орандж „Б“ 0

Склад дружини „Леві“: Н. Возняк, Г. Пелтонен, Дж. Гузела, Н. Крат, Х. Тегозіс, Б. Шлапак, Р. Манько, Я. Кухар.

Показник таблиці гор після цих змагань:

Точки	Точки
1. Ліндгирст 14	1. Ліндгирст 14
2. „Ч. Січ“ 14	2. „Ч. Січ“ 14
3. Ровей В.К. 11	3. Ровей В.К. 11
4. Савт Орандж, „А“ 9	4. Савт Орандж, „А“ 9
5. Персінені В.К. 9	5. Персінені В.К. 9
6. Лівінгстон 9	6. Лівінгстон 9
7. Саммит В.К. 8	7. Саммит В.К. 8
8. Воррен „А“ 8	8. Воррен „А“ 8
9. Вест Орандж 7	9. Вест Орандж 7
10. Воррен „Б“ 7	10. Воррен „Б“ 7
11. Савт Орандж „Б“ 0	11. Савт Орандж „Б“ 0

Склад дружини „Леві“: Н. Возняк, Г. Пелтонен, Дж. Гузела, Н. Крат, Х. Тегозіс, Б. Шлапак, Р. Манько, Я. Кухар.

Показник таблиці гор після цих змагань:

Склад дружини „Леві“: Н. Возняк, Г. Пелтонен, Дж. Гузела, Н. Крат, Х. Тегозіс, Б. Шлапак, Р. Манько, Я. Кухар.

Показник таблиці гор після цих змагань:

Склад дружини „Леві“: Н. Возняк, Г. Пелтонен, Дж. Гузела, Н. Крат, Х. Тегозіс, Б. Шлапак, Р. Манько, Я. Кухар.

Показник таблиці гор після цих змагань:

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,

19-го ЛЮТОГО 1978 р.

АЛЛЕНТАВН, Па. Річні збори Б-ва св. Михайла 147-й Відд., о год. 4-й по пол. в парафіяльній залі при 8103 N. Front St. По Річних зборах відбулись Місячні, на яких буде вибір делегатів і їх заступників на 29-ту Конвенцію УНС. — І. Гуцайлюк, секр.

ЧІКАГО, Ілл. Загальні збори Т-ва Доброї Волі 22-й Відд., о год. 12:15 дня в залі Клубу при 5000 N. Кумберланд Аве. На порядку: звіт Управи, дискусія і вибір Управи на 1978 рік. Також будуть заторкнені справи 29-ої Конвенції, гри круглі і гольфу. — Гелен Олек, секр.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка 334 Відд., о год. 12:30 по пол. в домі фін. секр. при 3324 Торрінгтон вул. Управу на 1978 р.: М. Задорський, пред. Б. Задорський, заст. і рек. секр. С. Бохонок, фін. секр., М. Бохонок, заст. К. Комісія — П. Бохонок, гол., Луїс Ленар, член. — Б. Задорський, рек. секр.

П'ЯТНИЦЯ,

24-го ЛЮТОГО 1978 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні збори Т-ва Культури 457-й Відд., о год. 6-й веч. в ЛМКлубі при 136 Друга Авеню, 2-й пов. На порядку: вибір Управи на 1978 р. По Річних відбулись Місячні збори, на яких буде вибір делегата і його заступника на 29-ту Конвенцію УНС. — І. Керницький, гол., Т. Шумилович, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Річні збори Т-ва Подільська Січ 8-й Відд., о год. 8-й веч. в Домі Української Молоді при 301 Палісейд Авеню. На порядку: звіт урядовців, вибір Управи на 1978 р. та делегатів і заступників на 29-ту Конвенцію УНС. Проситесь чл. прибути. — М. Шахевич, пред., М. Кульчицька, секр., М. Фігурський, рек. секр.

СУБОТА,

25-го ЛЮТОГО 1978 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Дністер 361-й Відд., о год. 4-й по пол. в УНДомі, 140-142 Друга Аве., кім. ч. 22. На порядку: вибір делегатів та їх заступників

УСК — 86-й Відд. УНСоюзу в Нью Йорку ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Звичайні Загальні Збори Відділу відбуються в дні 25-го ЛЮТОГО 1978 р., о год. 7-й вечора в домі УСК-у при 122 Друга Аве. в Нью Йорку.

Порядок Зборів: Відкриття і відчитання протоколу. Звіт уступаючої Управи. Дискусія над звітами. Вибір нової Управи Відділу. Вибір делегата та його заступника на 29-ту Конвенцію УНС. Різне та закриття.

Ласкаво просимо всіх Членів взяти участь у Зборах.

За Управу Відділу:

Степан Качмарський голова Іван Серап секретар

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В США

з метою упорядкування правописної практики та уніфікації правопису емігрантських видань, видає

ТРЕТІЙ накладом довідник проф. д-ра П. Ковалев

Український ПРАВОПИС

Це підручник для учнів, студентів, учителів, журналістів, поетів, письменників, мовних коректорів і редакторів та всіх, хто користується писемною мовою.

Ціна: \$3.50 ВКЛЮЧАЮЧИ ПЕРЕСІЛКУ

96 стор., 6" x 9", кривданий папір, чіткий друк, витривала обгортка.

Вивчайте УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОПИС в усіх книгарнях або замовляйте безпосередньо в ІУМ, надіславши голийку, чек чи поштовою переказ (тільки в ам. долларах) на адресу:

UKRAINIAN LANGUAGE INSTITUTE

P.O. Box 54101, Linden Hill Station, New York 11554

ТАРЗАН, Ч. 7904. Даремні надії

WITH THE WAY THINGS ARE GOING, TED, I'VE A MIND TO DRIVE THIS JEEP RIGHT OFF THE AFRICAN CONTINENT...

HEY! WE'VE BEEN THROUGH TOO MUCH TO QUIT NOW, SAM! BESIDES, IT'S THE PLANE AND THE CARDS MAY BE SAFE!

I'M GOING TO BE SELFISH AND SAY A FEW WORDS THAT YOU'RE RIGHT!

Так як справи розвиваються, Тед, мав би охоту цілком покинути Африканський континент...

Гей, Сем! Ми вклали надто багато труду, щоб тепер кинути цілу справу!...

Крім того, існує можливість, що Тоні швидко приземлиться і він, літак та вантаж — цілі!

Буду трохи самолюбом і зможу кілька молитов, щоб ти мав рацію!

Проте, оподалік, понад малою галіанною кружляє металевий „птаха“, стежачи за своєю збитою жертвою.

ТАРЗАН, Ч. 7904. Даремні надії

WITH THE WAY THINGS ARE GOING, TED, I'VE A MIND TO DRIVE THIS JEEP RIGHT OFF THE AFRICAN CONTINENT...

HEY! WE'VE BEEN THROUGH TOO MUCH TO QUIT NOW, SAM! BESIDES, IT'S THE PLANE AND THE CARDS MAY BE SAFE!

I'M GOING TO BE SELFISH AND SAY A FEW WORDS THAT YOU'RE RIGHT!

Так як справи розвиваються, Тед, мав би охоту цілком покинути Африканський континент...

Гей, Сем! Ми вклали надто багато труду, щоб тепер кинути цілу справу!...

Крім того, існує можливість, що Тоні швидко приземлиться і він, літак та вантаж — цілі!

Буду трохи самолюбом і зможу кілька молитов, щоб ти мав рацію!

Проте, оподалік, понад малою галіанною кружляє металевий „птаха“, стежачи за своєю збитою жертвою.

ТАРЗАН, Ч. 7904. Даремні надії

WITH THE WAY THINGS ARE GOING, TED, I'VE A MIND TO DRIVE THIS JEEP RIGHT OFF THE AFRICAN CONTINENT...

HEY! WE'VE BEEN THROUGH TOO MUCH TO QUIT NOW, SAM! BESIDES, IT'S THE PLANE AND THE CARDS MAY BE SAFE!

I'M GOING TO BE SELFISH AND SAY A FEW WORDS THAT YOU'RE RIGHT!

Так як справи розвиваються, Тед, мав би охоту цілком покинути Африканський континент...

Гей, Сем! Ми вклали надто багато труду, щоб тепер кинути цілу справу!...

Крім того, існує можливість, що Тоні швидко приземлиться і він, літак та вантаж — цілі!

Буду трохи самолюбом і зможу кілька молитов, щоб ти мав рацію!

Проте, оподалік, понад малою галіанною кружляє металевий „птаха“, стежачи за своєю збитою жертвою.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ТЕКЛЯ ГАВРИЛІВ, членка УНС Відд. 353 Т-ва Запорозька Січ в Нью Бронкс, Н. Дж., померла 27 листопада 1977 на 87 р. життя. Нар. в 1890 р. в с. Токі, Україна і стала чл. УНС в 1915 р. Залишила у смутку дві дочки Гелену і Ірену з родиними. Похорон відбувся 30 листопада 1977 р. на українському католицькому цвинтарі в Перт Амбой, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять! Дарі Оріховська, секр.

СТЕПАН БУРШТИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 125 Б-ва Благовіщення Пресв. Богородиці в Чикаго, Ілл., помер 14 листопада 1977 р. на 54-му р. життя. Нар. в 1923 р. в Україні і став чл. УНС в 1952 р. Залишив у смутку дружину Дарію, сина Тараса з родинною і Зоною. Похорон відбувся 17 листопада 1977 на цвинтарі св. Никол